

MAKALELER

I

□□□□□□□□□□ HZ. MEHDİ'NİN ZUHURU

Bilindiği gibi başlangıcı olan her şeyin, bir sonu da olacaktır. Dünyanın da bir başlangıcı olduğu gibi, sonu da vardır ve bu da Kıyametin kopması demektir. Kıyametin kopmaya başlaması da bazı işaretlerin ortaya çıkmasıyla anlaşılacağı için o işaretleri inceleyerek kıyamet süreci hakkında bilgi edinebiliriz. Kıyamet alametlerinin en önemlisi **MEHDİ** meselesi olduğu için buradan başlayarak bu işaretleri inceleyeceğiz. Ayrıca bu işaretlerin incelenmesi dünyada son

25-30

yılda meydana gelen hızlı değişime ve yaşanan olayların tarihçesine de ışık tutacaktır.

Mehdi kelime manası olarak; hidayet yeri, hidayet olunmuş kişi anlamında, ahir zamanda kıyametin yaklaştığının bir işareti olarak Allah tarafından özel bir tarzda hidayete erdirilen ve insanları içine düştükleri sıkıntılardan kurtarmak için gönderileceği peygamberimizin birçok hadisiyle müjdelenen; peygamberimizin soyundan kutlu bir kişidir. Bazı kimseler bu kelimenin manasını yanlış algılamakta ve İslâm literatüründe farklı bir yere oturtarak bunun bir fikir akımı ya da şahs-ı manevî olarak nitelendirmiştir. Ayrıca Mehdi'nin ortaya çıkış tarihi ile ilgili birçok spekülasyonlar ve yanlış yorumlar da yapılmaktadır. Oysa Mehdi kelimesi beklenen ve tarif edilen bu kişiye aittir, O'nun dışındaki kişilere yakıştırmak doğru olmaz ve ortaya çıkış tarihi de biraz sonra değineceğimiz gibi Kur' an'da **cifr hesabı**'yla net bir şekilde verilmektedir.

Mehdi'nin ahir zamanda gelmesi konusunda dört ayrı teori ortaya atılmıştır:

1– Bazı İslam alimleri; Mehdi'nin gelip geçtiğini ve bu zatın Emevîlerin halifesi **Ömer Bin Abdul Aziz old**
uğunu söylemişlerdir. Bunlar İslam alimlerinin yüzde beşlik bir kısmıdır. Bu görüşü tüm büyük İslam alimleri **Ömer Bin Abdül Aziz**
"Dünyayı fetih etmediği için Mehdi ilan edilemez."
diyerek reddetmişlerdir.

2– Bazı İslam alimleri; Mehdi'nin gelmeyeceğini ve bu konuyla ilgili sahih hadis olmadığını, Mehdi konusunun efsaneden başka bir şeyden ibaret olmadığını söylemişlerdir. Bunlar İslam alimlerinin yüzde onbeşlik bir bölümünü teşkil eder. Bu görüşü ileri süren alimlerin başında dünyaca tanınan felsefeci **İbni Haldun da vardır.**

3– Şîî alimlerinin görüşleridir ki, Şiilerin inancına göre Mehdi ehli beytin 12. imamı olan **Muhammed Bin Hasan Askerî**
'dir. Şiilerin inancına göre
"Bu kişi hicretin 260. yılında 5 yaşındayken babası Hasan Askerî vefat etmiş,

o da Medine'de kaybolmuş ve o günden beri hiçbir haber alınamamıştır. Ahir zamanda bu zat çıkacak bütün dünyayı fetih edecek."

Bu iddiada bulunan Şii alimleri İslam Alimlerinin yüzde birini teşkil eder. Bu görüşler diğer İslam alimleri tarafından kabul görmemekte ve gerçek dışı, safsata olarak değerlendirilmektedir.

4– Sünnî Alimlerin görüşü de şöyledir; Mehdi ile ilgili hadislerin çoğu doğru ve güvenilir hadislerdir. Ravîleri itibar edilen kişilerdir. Bizim de burada savunacağımız bu görüşü savunan Alimler İslam alimlerinin yüzde seksenini oluşturmaktadır. Bunlar arasında hicrî 13. asrın Müceddidi **Bediüzzaman Said Nursî de vardır. Bu Alimlerin hepsi ve talebeleri Mehdi konusunda aynı görüşü beyan etmiştir. Yüzyıllardır halk arasında bu görüşler kabul görmüş ve yayılmıştır.**

KUR'AN ÂYETLERİ ve HADİSLERİN IŞIĞINDA HZ. MEHDİ'NİN ZUHURU

H.z. Mehdi'nin çıkış alametleri ile ilgili Peygamber efendimiz (S.A.V.)'in pekçok hadisi bulunmaktadır. Bu hadislerin, içinde bulunduğumuz dönemin ortam ve şartlarını açıkça tarif ettiklerini ve çok yakın geçmişte arka arkaya gerçekleşen bazı kritik olayları mucizevî bir biçimde haber verdiklerini ve ayrıca Kur'an'da Fetih sûresinin 28. âyetinin Mehdi' ye işaret ederek çıkış tarihini cifir hesabıyla verdiğini göreceğiz.

Fetih Sûresi, 28. âyette:

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□□□□□

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□

“Hak dinini Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Elçi’ sini, yol gösterme ve doğru din ile gönderen O’dur. Tanık olarak Allah yeter.”

{Fetih, 28}

Âyetindeki *“Hak dinini bütün dinler üzerine, üstün kılmak için.”* ifadesi Hz. Mehdi’ye işaret etmektedir çünkü âyetteki ifadeler baktığımızda şunu anlıyoruz; hak dininin bütün dinler

üzerine üstünlüğü herkes

tarafından kabul edilecek ve hak dini diğer dinler karşısında tam galibiyetini alacak ve hak diniyle hükmedilecek. Böyle bir üstünlük bu güne kadar olmamıştır. Bu olsa olsa Hz. Mehdi ile olacaktır. Çünkü Hz. Mehdi ile ilgili hadislerin hepsinde Hz. Mehdi’nin İslamiyeti dünyaya hakim kılacağı geçmektedir.

“Elçi’sini, yol gösterme ve doğru din ile gönderen O’dur.”

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

ifadesinin makam-ı cifrîsi **Hicri 1426 (Miladî) 2006** olup, Mehdinin bu tarihte ortaya çıkacağını cifr hesabıyla veriyor ki yine buradaki ifadede geçen Elçi (Rasûl) kelimesi hem Peygamberimize hem de Ahir Zaman Mehdisine işaret etmektedir. Ayrıca bazı Alimler bu kelimenin Rasûl olduğu için Hz. İsa'ya da atfedilebileceğini söylemişlerdir. Fakat âyetin başındaki “
Hak Dini'ni bütün dinlerden üstün kılmak üzere” ifadesi, İslâmiyetin bütün dünyaya hakimiyetini ifade ettiği için ve bu da ancak Hz. Mehdi ile mümkün olacağı için Hz. Mehdi'ye işaret etmektedir.

Hz. Mehdinin çıkışı, kıyamet alametleri ile ilgili hadiselerin art arda gerçekleşmesine sebep olacağı için Hicrî 14. yüzyıl başından (1979-1980) itibaren sırayla ortaya çıkmaları, içinde bulunduğumuz dönemin Hz. Mehdinin yeryüzünde bulunuş yılları olduğunu çok net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Bu alametlerden bazıları şunlardır:

- Fitnelerin çoğalması,
- Mehdinin çıkışından önce yaygın ve bitmesi mümkün görünmeyen katliamların meydana gelmesi,
- Dünyanın her yerini karışıklık ve kargaşanın kaplaması,
- Masum insanların (Kadınların ve çocukların) katledilmesi,
- Mescid ve camilerin yıkılması,
- Müslümanlara yapılan baskıların artması,

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

- Haramların helal sayılması,
- Allah'ın açıkça inkar edilmesi,
- İnan-İrak savaşı,
- Afganistan'ın işgali,
- Irakta **Saddam**'a ait bir ordunun çöle batması,
- Fırat nehrinin suyunun kesilmesi,
- Mehdinin çıktığı tarihte iki kez ay ve güneş tutulması meydana gelmesi,
- Kuyruklu yıldızın (**Halley**) doğması,
- Kabe baskını ve kabe'de kan akıtılması,
- Doğu tarafında bir ateşin görülmesi,
- Sahte peygamberlerin çoğalması,
- Dinin şahsi çıkarlar için kullanılması,

□ Büyük ve hayret verici olayların meydana gelmesi,

□ Güneşten bir alametin belirmesi,

□ Büyük şehirlerin yok olması,

□ Depremlerin çoğalması.

Peygamber efendimizin bu alametlerle ilgili birçok hadisi vardır, bunlardan bazıları şunlardır:

□ □ ***Günahsız insanlar öldürülmeden Mehdi çıkmaz...*** □ □ □ □

□ □ □ □

[Ali Bin Hüsamettin El Muttaki, Celaledin suyutî'nin tasnifinden]

□ □ ***Bu fitnelerin en sonuncusu günahsız insanların öldürülmesidir ki, artık o zaman kendisinden herkesin razı olacağı bir gidişatta olan Hz. Mehdi çıkar ...***

[Ali Bin Hüsamettin El Muttaki, Celaledin suyutî'nin tasnifinden]

□ ***Bir fitne görülür, bunu diğer fitneler takip eder ve birinciler sonuncuların kılıçla çatışmaya dönüşünü kamçılar ve bundan sonra bütün haramların helal sayılacağı bir fitne gelir. Sonra da Hilafet, yeryüzünün en hayırlısı olan Mehdiye evinde otururken gelecektir...*** □

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

□ *İnkar her yanı istila edip hükmü cemiyet içinde âşikare işlenmedikçe Mehdi zuhur etmez. Bu vakitte vâki olan ise □ inkarın istilasıdır. Onun kuvvetidir...*

[Mektubât-ı Rabbânî]

□ *Fırat nehri altın bir dağ üzerinden açılmadıkça kıyamet kopmayacaktır. İnsanlar onun için harb edecek ve her yüz kişiden doksan dokuzu öldürülecek, onlardan her adam, keşke kurtulan ben olsaydım □ diyecektir... [Sahih-i Müslim]*

□□ *Mehdinin çıkmasından önce bir Ramazan içinde güneş iki defa tutulacaktır...*

[İmam Şaranî, Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri]

□ *O gelmeden önce, doğudan ışık veren bir kuyruklu yıldız görünecektir... [El- Kavlü'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]*

□□□□

□ *O yıldızın doğması, güneş ve ay tutulmasından sonra olacaktır...□*

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

NOT:

Halley kuyruklu yıldızı ile ilgili bazı ilginç rakamlar:

SOYUNDAN OLMASI

□ □ **Mehdi, kızım Fatıma' nın neslindedir.** □ [Sünen-i İbn Mace]

□ □ **Mehdi ile müjdelenin, O Kureş'ten ve Ehl-i Beytimden bir kişidir.**

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

□ **Mehdi, benim çocuklarımdan birisidir. Yüzü gökyüzünde parlayan yıldız gibidir.**

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

HZ. MEHDİ'NİN ALLAH TARAFINDAN BİR GECEDE ISLAH EDİLMESİ

□

□ **El-Mehdi, bizden, Ehl-i Beyttendir. Allah onu bir gecede ıslah eder.**

[Sünen-i İbn Mace]

NOT: Yani tevbesini kabul eder, feyizler ve hikmetlerle donatır... Bir gecede Mehdi'nin ıslah edilmesi ifadesinin anlamı ise kendisine

KUTUP

mertebesinin verilmesine işarettir. Bu dereceyi çalışmakla, uğraşmakla kazanamaz. Kur'an' da belirtildiği gibi Hz. Peygambere verilen bu lütuf, Hz. Mehdi'ye de verilmiştir. Bununla beraber Hz. Mehdi'de “

Kutbiyet

” ve “

Gavsiyet

” ile beraber “

Ferdiyet

” makamı da bulunacak ve vilâyetin en yüksek derecesinde olacaktır. Önceki asırlarda hiçbir evliyâyâ verilmeyen bu mertebe Hz. Mehdi'ye verilecektir. Bu da onun mertebesinin yüksekliğini, makamının yüceliğini

gösterir...

İmâm-ı Rabbânî Hz. 'leri, Mektubâtında bu konuyu ve Hz. Mehdi'nin irşad vazifesini nasıl yapacağını şöyle açıklar:

“Kutb-i İrşâdın (Hz. Mehdi) feyz vermesi ve ondan feyz almakla ilgili ma'rifetler, kemâlat-ı Ferdiyeye de mâlikdir. Asırlardan çok uzun zaman sonra böyle bir cevher dünyaya gelir. Kararmış olan âlem onun gelmesiyle aydınlanır. Onun irşâdının ve hidayetinin nurları, bütün dünyaya yayılır. Yer küresinin ortasından tâ Arş'a kadar; herkese rüşd, hidayet, iman ve ma'rifet onun yolu ile gelir. Herkes, ondan feyz alır. Arada o olmadan kimse bu nimete kavuşamaz. Onun hidayetinin nurları, bir okyanus gibi [çok kuvvetli radyo dalgaları gibi] bütün dünyayı sarar. O deryâ, sanki buz tutmuştur. □ Hiç dalgalanmaz.

O büyük zâtı tanıyan ve seven bir kimse; onu düşünürse, yahud o bir kimseyi sever, onun yükselmesini isterse; o kimsenin kalbinde sanki bir pencere açılır. Bu yoldan, sevgisi ve ihlâsına göre o deryâdan kalbi feyz alır. □

Bunun gibi bir kimse; Allahü teâlâyı zikrederse ve bu zâtı hiç düşünmese bile, mesela onu tanımazsa; yine ondan feyz alır. Fakat, birinci feyz daha fazla olur. Bir kimse, o büyük zâtı inkâr eder, beğenmezse; yahud o büyük zât bu kimseye incinmiş ise, bu kimse Allahü teâlâyı zikretse bile rüşd ve hidayete kavuşamaz. Ona inanmaması hidayet yolunu kapatır. O zâta inanan ve sevenler, onu düşünmeseler de ve Allahü teâlâyı zikretmeseler de yalnız sevdikleri için rüşd ve hidayet nûruna kavuşurlar... “

{Mektubât-ı Rabbânî, 260. Mektup}

HZ. MEHDİ' NİN İNSANLAR TARAFINDAN ÇOK SEVİLMESİ

□ ***Muhakkak ki O, insanların karşılaştıkları şerler sebebiyle, □ kendilerine en sevgili gelen kişi olmadıkça çıkmayacaktır.***

[Ali Bin Hüsamettin El Muttaki, Celaleddin suyutî'nin tasnifinden]

□ ***Allah bütün insanların kalplerini onun muhabbetiyle dolduracaktır.***

[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar] □ □ □

HZ. İSA, HZ. MEHDİ' NİN ARKASINDA □

NAMAZ KILACAKTIR

□ □ ***Hz. İsa semadan □ nuzul □ edecek □ ve onun emirliğini kabul edecektir. □ □ Hz. İsa'ya "Bize □ nam az kıldır"***

denilecek,

ancak o, "Emir sizin içinizdedir" karşılığını vererek, "Bu Allah'ın ümmeti Muhammed'e bir ikramıdır." diyecektir.

[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

□ ***Hz. Mehdi müminlerle beraber Beytül Makdis'de sabah namazını kılarken, o sırada nuzul eden Hz. İsa'yı takdim edecek ve Hz. İsa ellerini onun omzuna koyarak, "Namazın***

kameti senin için getirildi, bu yüzden sen kıldır” diyecek ve nihayet Hz. Mehdi, Hz. İsa ve müminlere imam olarak namazı kıldıracaktır. □□ [El- Kavlu'l Muhtasar]

NOT:

İmâm-ı Rabbânî Hz. 'leri, Mektubâtında bu konuyu ve Hz. İsa'nın Hz. Mehdi ile birlikte bu vazifeyi nasıl yapacağını şöyle açıklar:

“İsâ “aleyhisselâm” gökten inerek, âhîrzaman peygamberinin dinine uyunca, onun hakikati, kendi makamından yükselerek, ona uyduğu için, hakikat-ı Muhammedînin makâmına gelir. Hakikat-ı Muhammedî ismi, hakikat-ı Ahmedî adına döner ve Zât-ı ilâhînin mazharı olur. İsâ “aleyhisselâm” gökten inerek, Muhammed aleyhisselâmın dinine göre yaşayacağı zamana kadar, hakikat-ı Muhammediyenin yeri boş kalır. O zaman, İsâ aleyhisselâmın hakikati, kendi makamından yükselerek, hakikat-ı Muhammediyenin boş kalmış olan makâmına yerleşir...”

{Mektubât-ı Rabbânî, 209. Mektup}

Yine bu konu ile ilgili, Bediüzzaman Hz.'leri de Risale-i Nurda şöyle değinir: “Şahs-ı İsa Aleyhisselâm'ın kılinci ile maktul olan şahs-ı Deccal'ın teşkil ettiği dehşetli maddiyyunluk ve dinsizliğin azametli heykeli ve şahs-ı manevîsini öldürecek ve inkâr-ı uluhiyet olan fikr-i küfrîsini mahvedecek ancak İsevî ruhanîleridir ki; o ruhanîler, din-i İsevî'nin hakikatını hakikat-ı İslâmiye ile mezcederek o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek. Hattâ "Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder, tâbi' olur." diye rivayeti bu ittifaka ve hakikat-ı Kur'anîyenin metbuiyetine ve hâkimiyetine işaret eder.”

{Şuâlar, 5. şuâ}

HZ. MEHDİ GERÇEK İSLÂM AHLAKINI İLMÎ ÇALIŞMALARLA ORTAYA ÇIKARACAKTIR

□□ Mehdi, Peygamber (sav) 'in yolunda gidecek, zamanında ne bir kimse uykusundan uyandırılacak, ne de bir kimsenin burnu kanayacaktır.

[El– Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

□□ **Mehdi, kaldırılmadık bid'at bırakmayacak, mezhepleri kaldıracak ve dini Peygamber (sav)'in zamanında olduğu gibi aynen uygulayacak. Halis hakiki dinden başka hiçbir mezhep kalmayacak.**

[Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri]

HZ. MEHDİ' NİN İSTANBUL 'U MANEN FETHETMESİ

□ **Mehdi, Konstantiniyye ve Deylem dağını fethedecektir.**

[El– Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]□□□□□

□ **Dünyadan hiçbir zaman kalmayıp ancak tek bir gün kalsa bile o günde benim soyumdan bir zatın Deylem dağına (veya eyaletine) ve Konstantiniyye (İstanbul) şehrine sahip olması için Allah muhakkak o günü uzatacaktır.**

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

HZ. MEHDİ'NİN KUTSAL EMANETLERLE BERABER ÇIKMASI

□□ **Mehdi,□ Peygamberimizin (sav) 'in sancağı, gömleği, kılıcı ve işaretleri ile çıkacaktır. O bayrak dört köşeli olup dikışsizdir ve rengi siyahtır. Onda bir hicr (hale) bulunur. O, Resûlullah (sav) 'in vefatından beri açılmamış olup Mehdi çıkınca açılacaktır.**

[Ali Bin Hüsamettin El Muttaki, Celaledin suyutî'

]

□ **Şu muhakkak ki ahir zamanda mağrib memleketinin en uzak mevkiinden Mehdi denilen bir zat çıkacak. Ve ön tarafında kırk mil mesafe olarak yardım yürüyecek. Mehdi'nin bayrakları siyah ve sarıdır. İçinde çizgiler bulunur. Bayraklarında Allah'ın "İsm-i Azamı" ve "Biat Allah içindir" yazılıdır. Onun bayrağı altındaki hiçbir birliği mağlup edilmez...**

[İmam Şaranî, Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri Muhtasarı (Tezkireti'l Kurtubî)]

□ **Beyt-ül Makdis'in hazinelerini, Tabut-u Sekine'yi, Benî İsrail sofrası ile levhaların madenlerini, Hz. Adem'in cübbesini, Hz. Süleyman'ın minberinin esasını ve Allah'ın Beni İsrail'e gönderdiği süt kadar beyaz olan eldivenleri çıkaracaktır...**

[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

□ **Antakya denilen bir yerden Tabut'u (Kutsal emanetler sandığı) ortaya çıkaracaktır.**

[Suyutî, El Havi li'l Feteva]

□ **Hz. Mehdi, Tabut-u Sekine' yi Antakya mağarasından çıkaracaktır.** □ □ *[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]*

NOT:

Peygamber efendimiz Hz. Muhammed' in Sancak-ı Şerifi ve Mübarek Mührü, Hırka-i Saadeti ve Kılıcı ile beraber **İSTANBUL** Topkapı sarayında saklanmaktadır. Hadis-i Şeriflerde,Hz. Mehdi'nin çıkış yeri ile ilgili alametlerin başında bu emanetlerin olduğu yer gösterilmektedir. Bu Hadislerden biri şöyledir:

Abdullah b. Şurefe' den nakledildi ki: “**Mehdi'nin beraberinde süslenmiş bir halde Peygamberimizin bayrağı olacaktır.**” □

[Kitab-ul Bürhan Fi Alamet-il Mehdiyyil Ahir Zaman, 65]

Alametlere gelince: beraberinde Allah Resulu' nun (s.a.v.) gömleği, kılıcı, sancağı bulunacaktır. O sancak ki Resulullah (s.a.v.)'ın vefatından bugüne kadar hiç açılmamıştır. Hz. Mehdi'nin zuhuruna kadar da açılmayacaktır. Sancağında “ *El Biat' u Lillah* ” (Allah için Biat) i baresi yazılı olacaktır

[Kıyamet Alametleri, sayfa 164]

Hiç şüphesiz yüzyıllar öncesinden bildirilen bu Hadis-i Şeriflerde Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in ahir zamanda olacakları müjdelemesi de büyük mucizelerdendir. Hadis-i Şeriflerde bildirildiği gibi günümüzde Topkapı Sarayında korunan bayrak, süslenmiş ve yine hadiste belirtildiği gibi Osmanlı İmparatorluğunda olduğu dönemde savaflara götürülmesine rağmen bir muhafazanın içinde tutulmuş ve günümüze kadar da açılmamıştır.

BAZI İNSANLARIN HZ. MEHDİ' YE ORTAM HAZIRLAMALARI

□□ **Doğu tarafından birtakım insanlar çıkıp, Hz. Mehdi' nin saltanatını hazırlayacaklardır.**

[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

□□ **Şarktan bir cemaat çıkar ve Hz. Mehdi' nin saltanatına yardım eder.**

[Ali Bin Hüsamettin El Muttaki, Celaledin suyutî'nin tasnifinden]

□□ **Bilahare Kudüs'e incekler ve Hz. Mehdi için saltanat hazırlayacaklardır.** *[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]*

□□ **Ashab-ı Kehf, Mehdi' nin yardımcıları olacaktır.**

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

HZ. MEHDİ'NİN TÜM DÜNYAYA HAKİM OLMASI

□ **Mehdi tıpkı Zülkarneyn (a.s.) ve Süleyman (a.s.) gibi dünyaya hükmedecektir.** *[El-Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]*

□□ **Yeryüzüne dört kişi malik olmuştur. İki mümin, iki kafirdir. Müminler; Zülkarneyn ve Süleyman, kafirler ise Nemrud ve Buhtunnasr'dır.**

Beşinci olarak

Ehl-i

beytimden birisi (Hz. Mehdi) gelecek ve o da dünyaya malik olacaktır.

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

HZ. MEHDİ'NİN AHLÂKI ve FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ

□□ **Ahlaki benim ahlâkım olan bir evladım çıkacak.**

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

kadar yükselir. [İkdü-dürer, Mehdilik ve İmamiye]

□□ **Mehdi, orta boylu ve güzel yüzlü bir gençtir... Yüzünün nuru, saçının, sakalının ve başının siyahlığı üzerinde gün gibi parlar ve ona yücelik verir.**

□

[En-Necmu's Sakıb, Ukayli]

□ **Mehdinin omzunda, Peygamber efendimiz (sav)' deki alamet bulunacaktır.** [El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

□□ **Mehdi sanki Benî İsrail'den bir şahıstır. (Tavrı onlara benzer yani heybetli ve akıllı)**□□

□□

[Kitab-ül Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy-il Ahir Zaman]

HZ. MEHDI'NİN İSMİ ve YAŞI

□ **Yaşı 30 ila 40 arasında olduğu halde gönderilecektir... Mehdi benim evlatlarımdandır. 40 yaşlarındadır.** □□□ [Kıyamet Alametleri, Berzencî]

□□□ **İsmi benim ismim olan bir evladım çıkacak.**

[El- Kavlu'l Muhtasar Fi Alamet-il Mehdiyy-il Muntazar]

NOT: Bilindiği gibi Peygamber (a.s.m.) efendimizin tek ismi Muhammed değildir. Diğer başka güzel isimleri de vardır. Peygamber Efendimiz bir hadîsinde **Kur'an'** daki isminin **MUH AMMED (**

□□□

□

□

), İncil

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

,
deki isminin

AHMED (

□□

□

□□

)

ve

Tevrat

,

ta

ki isminin

AHYED

(

□□

□

□□

)

olarak geçtiğini söylemiştir. Dolayısıyla Mehdi'nin gerçek ismi bu isimlerden birinin türevi olabilir. Yoksa gerçek adı Muhammed Mehdi demek değildir. Buna bir örnek verecek olursak;

İslâmiyetin ilk birkaç yüzyılında gelen büyük mücedditlerin ismi Muhammed olmuştur. Örneğin,

MUHAMMED GAZZALÎ

ve

MUHAMMED Bahâeddin BUHARÎ

Hz

.

gibi. Daha sonraki yüzyıllarda gelen Mücedditlerden en büyüğü sayılan ve Hicrî ikinci bin yılın yenileyicisi olan

Müceddid-i Elf-i Sâni İmâm-ı Rabbânî Hz

.

'lerinin ismi ise

AHMED FÂRUKÎ

,

dir. Bu isim de Peygamberimizin İncil'deki isimleri olan

AHMED

ve

FARAKLÎT

kelimelerinden türemiştir. Dolayısıyla âhir zamanda gelecek olan büyük Mehdi'nin isminin, Peygamberimizin Tevrat'taki isimleri olan

AHYED

ve

HİMYATA

isimlerinin bir türevi olması ihtimali vardır. Nitekim, son zamanlarda çıkan “

Tevrat'ın Şifresi

” adlı kitapta, Tevrat'ta âhir zamanla ilgili birtakım gizli bilgilerin şifreli bir şekilde verildiğinden bahsedilmekte ve bu konu ile ilgili ipuçları bulunmaktadır.

Allahu a'lem.

En doğrusunu Allah bilir...

Tüm bu kaynaklardan başka; kendisinden bir asır sonra Hz. Mehdi'nin geleceğini ve fikri mücadelesini başlatacağını, kendisinin Hz. Mehdi'nin bir öncüsü ve mukaddimesi (zemin hazırlayıcı)

olduğunu belirten

13.

asrın

Müceddidi Bediüzzaman Said Nursî Hz

.leri de; yazdığı Risale-i Nur isimli eserlerinde bu konuya ayrıntılı olarak değinmiş ve açıklamaya çalışmıştır.

İşte onlardan bazıları:

"Sual: Ahirzamanda Hazret-i Mehdi geleceğine ve fesada girmiş alemi ıslah edeceğine□ dair□

müteaddit

rivâyât-ı sahîha

var. Halbuki

şu

zaman,

cemaat zamanıdır; şahıs zamanı değil! Şahıs ne kadar dâhi ve hatta yüz dâhi derecesinde olsa, bir cemaatin mümessili olmazsa, bir cemaatin şahs-ı mânevîsini temsil etmezse; muhalif bir cemaatin şahs-ı mânevîsine karşı mağlûbdur. Şu zamanda –kuvvet-i velâyeti ne kadar yüksek olursa

olsun– böyle

bir

cemaât-i

beşeriyenin

ifsâdât-ı

azîmesi içinde nasıl

ıslah eder?..

Eğer Mehdi'nin bütün işleri hârika olsa, şu dünyadaki hikmet-i ilahiyeye ve kavânîn-i âdetullaha muhalif düşer. Bu Mehdi meselesinin sırrını anlamak istiyoruz?

Elcevap: Cenâb-ı hak; kemâl-i rahmetinden, şariat-ı islamiyenin ebediyetine bir eser-i himayet olarak, her bir fesâd-ı ümmet zamanında bir muhlis veya bir müceddit veya bir halife-i zîşan veya bir kutb-u âzam veya bir mürşid-i ekmel veyahut bir nevi Mehdi hükmünde mübarek zatları göndermiş; fesâdı izâle edip, milleti ıslah etmiş; Dîn-i Ahmedîyi (A.S.M.) muhafaza etmiş. Mâdem âdeti öyle cereyan ediyor, **Ahırzamanın en büyük fesâdı zamanında; elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddit, hem hâkim, hem mehdi, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zât da, Ehl-i Beyt-i Nebevîden olacaktır**

. Cenâb-ı Hak, bir dakika zarfında beyn-es-semâ vel-arz âlemini bulutlarla doldurup boşalttığı gibi, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder. Ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin nümunesini ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden Kâdîr-i Zülcelâl; Mehdi ile de, Alem-i İslâm'ın zulûmatını dağıtabilir. Ve va'detmiştir, va'dini elbette yapacaktır. Kudreti İlâhiye noktasında bakılsa, gayet kolaydır.”

{Mektûbat, 29. mektup}

“Nifak perdesi altında Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) inkâr edecek “**süfyan**” namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek,

Şariat-ı

İslamiyenin

O zatın üçüncü vazifesi, Hilafet-i İslamiyeyi İttihad-ı İslama bina ederek, isevî ruhanîleriyle ittifak edip, Din-i İslama hizmet etmektir . Bu vazife, pek büyük bir saltanat ve kuvvet ve milyonlar fedakârlarla tatbik edilebilir. Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymettardır, fakat o ikinci, üçüncü vazifeler pek parlak ve çok geniş bir dairede ve şa'şaalı bir tarzda olduğundan umumun ve avâmın nazarında daha ehemmiyetli görünüyorlar...

{Sikke-i Tasdik-i Gaybî}

HZ. MEHDİ'NİN ZUHÛRU ve MÜCEDDİDLİK GÖREVİNE BAŞLAMASI(İ.S. 2006)

Makalemizin bu bölümünde özellikle İslâmî kaynaklarda çokça yer alan ve âhir zamanda geleceği müjdelenen Hz. Mehdi'yi klasik anlamından ziyade farklı bir bakış açısından ele alarak inceleyeceğiz. Hz. Mehdi, kelime manası olarak “ *hidayete erdiren ve kurtuluşa vesile olan kudsî ve peygamber soyundan gelen bir zat-ı şerîf* ” ve “

İslâmiyetteki bid'at fırkalarını düzeltmek ve Şeriat-ı Muhammediyeyi aslına döndürmek ve İslâm dünyasındaki bölünmüşlüğü birleştirmek için gönderilmiş olan Son Müceddid

” olarak tanımlanmakla birlikte, O aynı zamanda Hz. İsa'nın öncü bir askeri ve zemin hazırlayıcısıdır. Dolayısıyla kıyametin en büyük alametlerinden birincisi olan Hz. Mehdi'nin zuhûru meselesi, aynı zamanda Hz. İsa'nın ikinci gelişinin de büyük bir işareti ve müjdeleyicisi olduğundan, bu bölümde Hz. Mehdi ile ilgili yapacağımız incelemeler bu konuya da ışık tutacak şekilde olacaktır. Her ne kadar, Hakikî İsevîliği tesis edecek ve uygulayacak olan zât Hz. İsa olsa da; Hristiyanlığın İsevîliğe dönüşümünün ilk önce Hz. Mehdi'nin yapacağı öncü çalışmalarla başlayacağını ve bu çalışmaların son aşamasına geldiği bir hengâmda; Hz. İsa'nın gökten inerek Hz. Mehdi'ye tabi olacağını birçok hadisten ve günümüzde Batı dünyasında meydana gelen çarpıcı gelişmelerden ve olaylardan okumaktayız. Bu konuları bölümün ilerleyen kısımlarında vermekle birlikte, “Mehdi” meselenin aydınlatılması için konuya İslâm

dünyasında

ve

genel olarak insanlık tarihinde “

kurtarıcı inancı

"na değinerek başlayacağız ve daha sonra "Mehdi" kelimesinin kelime manası üzerinde duracak ve daha sonra da H. Mehdi'nin kendi misyonu içerisinde yapacağı çalışmalara değinecek ve bu konu ile ilgili bazı önemli İslâm âlimlerinin görüşlerine yer vereceğiz.

İNSANLIK TARİHİNDE KURTARICI İNANCI

Mehdi inancı, insanlık tarihindeki "kurtarıcı fikri"nin tabii bir uzantısıdır. Kur'ân'da "Sünnetullah" kelimesiyle ifade edilen Allah'ın kainatta değişmeyen ve mükemmel bir biçimde işleyen tabiat kanunları ve yaratılış kuralları vardır. Bu kanunların bir kolu kainatın işleyişini sağlayan kevnî kanunlar olduğu gibi, diğer bir kolu da insanların ve toplumların tâbi oldukları psikolojik ve sosyal kanunlardır. İşte insanlardaki "kurtarıcı ihtiyacı" da bu kanunlardan biridir. Bu konu insanlık tarihini ve geçmiş dönemlerdeki peygamberlerin ve müceddidlerin hayatlarının detaylı bir şekilde incelenmesiyle ve o dönemlerdeki toplumların ihtiyaçlarının belirlenmesiyle tam olarak anlaşılabilir için şimdilik bu kadar detaya ve derinlikli bir tarih araştırmasına girmeyeceğiz. Fakat burada şunu da belirtmeliyiz ki, tarihin her döneminde ve her çağında ve hatta her yüzyılında insanların fitrî ihtiyaçları değişmiş ve onları doğru ve yeni bir din anlayışı çerçevesinde hak dine çağırarak bir kurtarıcıya ihtiyaçları olmuştur. Bu konunun psikolojik ve sosyolojik tahlilleri, insanlık tarihinde bu kanunların yansımaları ve örnekleri oldukça çoktur ve çok uzun bir meseledir. Biz bu bölümde sadece bu gerçeğin tarih boyunca var olduğuna değinerek yetineceğiz.

Peygamber efendimiz (sav) ümmetinin geleceği ile yakından ilgilenmiş ve onların karşılaşabilecekleri belli başlı problemlere işaret etmiş, hangi durumlarda neler yapmaları gerektiğini de söylemiştir. Ayrıca ümmetinin karşılaşacağı fitnelere işaret etmiş ve çeşit çeşit ve tarihin çeşitli dönemlerinde ortaya çıkan fitnelere gaybî olarak haber vermiş ve bu durumlardan nasıl sakınılabileceği konusunda detaylı açıklamalarda bulunmuştur. İşte bu fitnelerin en sonuncusu ve en büyüğü olarak da âhir zamanda ortaya çıkacak olan "Deccal fitnesi" olduğunu bildirmiş ve tarih içerisindeki diğer bütün peygamberlerin de ümmetini bu konuda uyardıklarını haber vermiştir. Bu kainatın hamuru zıtlarla yoğrulmuştur. Çünkü sırr-ı imtihan bunu gerektirmektedir. Aksi takdirde imtihanın bir manası kalmazdı. İşte bu sebeple, hayır-şer, iyilik-kötülük, günah-sevap, güzellik-çirkinlik.. gibi v.b. zıtların iç içe geçtiği bu âlemde, kâlû belâ'da yani tüm varlıkların ruhlarının yaratılış anında Allah bütün insanlardan bu karşılıklı zıtlıklar arasında iyi ve doğru olanı seçmelerini ve kendisini RAB olarak kabul etmelerini istemişti. Fakat bu ilk yaratılış anında tüm ruhlar, can-ı gönülden "evet, inandık ve âlemlerin RAB'bi olan Allah'a iman ettik" demelerine rağmen sırr-ı imtihan gereği bu cevabı tasdiklemek için dünyaya gönderildik ve doğru yolu bulmak için imtihana tâbi tutulduk. İşte Allah insanlara acıyarak bu imtihan sırasında da kendilerine iyi ve doğru olan yolu gösterecek olan peygamberler gönderdi. Ve bütün peygamberler gönderildikten sonra da kâinatın efendisi olan yüce peygamberimiz Muhammed AS gönderildi. O insanlara çok iyi bir rehberlik yaparak

insanları tamamen doğru bir yola İslâm'a sevketti. Fakat Allah bununla da yetinmeyip insanların yine doğru yoldan ayrılma ihtimaline karşılık olarak O'nun ümmetinin içinden de öncü ve kurtarıcı şahıslar gönderdi ve insanları onların etrafında birleşmeleri için teşvik etti. Ümmetin birlik ve beraberliğini koruması; ayrılığa ve ihtilafa düşmemesi için buna ihtiyaç vardı. İşte kabul etmek gerekir ki bu ihtiyaç, fitnelerin en büyüğünün yaşanacağı zaman olan âhir zamanda en çok kendisini hissettirecektir. Dolayısıyla Peygamber efendimiz (sav) bu ihtiyacı ta 1400 sene öncesinden çok iyi bir şekilde görebilmiş ve insanları bu fitneden koruyabilmek için böyle rehber bir şahsiyet veya manevî bir şahsiyet etrafında toplanmasına çok önem vermiştir. Hatta bu konunun önemini belirtmek için uzunca bir hadisin sonunda ifade ettiği gibi:

“Sizden kim o güne (âhir zaman) yetişirse, kar üstünde emekleyerek de olsa O'na (Hz. Mehdi'ye) katılsın.”

{Abdullah bin Mesud, İbn-i Mâce, c:10, bâb:34, s:347}

şeklinde buyurmaktadır. Bölümün başında da belirttiğimiz gibi, âhir zamanın en önemli şahıslarından (Hz. İsa, Hz. Mehdi ve Deccal) birisi de Hz. Mehdi'dir. Bilindiği gibi Hz. Mehdi, kendisinden önce insanlar arasında her türlü kötülüğü yaygınlaştıran ve meşrûlaştıran Deccal ve ekibinin meydana getirdiği kötü ortamı düzeltmeye çalışacak ve onunla savaştıracak olan şahıstır. Deccal nasıl ki şer güçlerin ve kötülüğün temsilcisi olduğu gibi; Hz. Mehdi de hayır cemaatinin ve iyilik hareketlerinin temsilcisidir. Hz. Âdem as.'dan bu güne kadar devam eden ve kıyamete kadar da devam edecek olan bu hayır-şer güçleri kavgasında hayır tarafında yer almak isteyenlerin O'nu tanıması çok önemlidir. Biz de bu bölümde Hz. Mehdi'yi tanımaya çalışacağız. Hz. Mehdi'yi tanımaya geçmeden önce, Mehdi konusunda bütün insanlığın ortak

düşünce

ve

duygularını ve Mehdi inancının insanlık tarihinde ne kadar köklü bir inanç olduğunu dile getirmeye çalıştıktan sonra Hakikî Mehdi'yi tanımaya çalışacağız.

İNSANLIĞIN HZ. MEHDİ'YE OLAN İHTİYACI

Bir kurtarıcıyı bekleme inancı, yalnız Yahudi ve Hristiyanlarda değil, hemen hemen bütün

dinlerde ve kültürlerde mevcut olup, tüm insanlığın ve hatta tüm insanlık tarihinin ortak bir inancıdır. Bir kurtuluş ümidi ve idealidir. İslâmiyetten önceki dönemlerde dünyanın değişik yerlerindeki toplumların bir kurtarıcı beklentisi içinde olduklarına, kıyamet gerçekliği eserlerinde incelediğimiz hemen hemen tüm peygamberlerin ve gönderildikleri toplumların hayat hikayelerinde rastlamıştık. Dolayısıyla tüm dünya üzerindeki tüm kültürlerde kökleşen bu inanç sistemi, içinde bulunduğumuz âhir zamanda en üst seviyesine çıkmıştır. Buna birkaç kültürden örnek verecek olursak; örneğin, Habeşistan Hristiyanları, kralları olan Theodor'un âhir zamanda Mehdi olarak döneceğine inanıyorlardı. Yine aynı şekilde Hindistan'da yaşayan Budizm inancına sahip insanlar Budizm'in kurucusu olan Budha'nın âhir zamanda Mehdi olarak yeniden geri döneceğine inanıyorlardı. Yine aynı şekilde Roma İmparatorluğu sınırları içinde yayılan eski bir din olan Mitraizm'de, bu dinin kurucusu olan Mithra'nın Mehdi olarak âhir zamanda yeniden belireceğine inanılıyordu. Yine aynı şekilde Moğollar Cengiz Han'ın dokuz asır sonra dünyaya tekrar Mehdi sıfatıyla gelip milletini Çin'in boyunduruğu altından kurtarmayı va'dettiğini ileri sürerlerdi. Yine aynı şekilde eski Çin ve İran kültürlerinde de (Ahura Mazda gibi v.b.) kurtarıcı inancı vardı.

Dolayısıyla verdiğimiz tüm bu örneklerin ortak yönü, Hz. Mehdi'ye ait bir vasıf olan, âhir zamanda bir yenilik ve tecdid hareketinin rehberliğini yapmasına ve manevî olarak güçlü bir şahsiyet olarak ortaya çıkmasına işaret etmeleridir. İşte yukarıda verdiğimiz bu örneklerde de görüldüğü gibi tarihteki bütün dinler, toplumlar, kültürler bazı detaylarda farklılıklar olsa da; hep ortak bir inanç ve görüş içinde olan, kurtarıcı bir Mehdi'nin gelişi konusunda görüş birliğine sahiptir. Hatta zaman ve mekan bakımından aralarında kültür alışverişi mümkün olmayan birbirinden uzak kültürler arasında da bu konuda ortak bir inanç ve düşünceye sahip olunması, sonuç olarak bizi, hepsinin ortak bir kaynaktan, yani vahiyden gelen bir mesajla beslendiği fikrine götürmektedir. Bu mesaj, şüphesiz ki ilâhî kaynaklı bir mesajdır. Kur'ân'daki bu konudaki âyetler incelenirse, geçmiş zamanlardaki peygamberlere bildirilen bazı meselelerin âhir zaman peygamberine de bildirildiği ve her peygamberin kendisinden sonra gelecek olan peygamberi kendi toplumuna haber vermesi ve O'nun zamanına yettikleri takdirde O'na uymaları gerektiği sık sık geçer. İşte aynen bunun gibi tüm toplumlar da çağlar boyunca içlerinden çıkan kurtarıcı figüründeki öncü peygamberler ve Müceddidler vasıtasıyla dünyanın sonuna, yani kıyamete yakın bir zamana doğru son bir kurtarıcının, yani Hz. Mehdi'nin geleceği konusunda bilgilendirilmişler ve uyarılmışlardır. Bir Hadis-i Şerif'te Hz. Peygamber'in (sav) bütün peygamberlerin, ümmetlerine âhir zaman fitnelerinden ve özellikle de Deccal fitnesinden bahsettiğini öğreniyoruz. Dolayısıyla Deccal ve Mehdi kavramları büyük ve bâki bir hakikatin birbirine zıt iki yüzü gibidir. Hakikate ve gerçeğe ışık tutan sırlı bir aynanın karanlık ve parlak iki yüzü gibidir veya içerdiği parlak ve nûranî maddeleri Cennet havuzuna, sönük ve süflî maddeleri Cehennem çukuruna boşaltan iki nehir gibidir. Birisi, diğeri olmaksızın düşünülemez ve tam olarak anlaşılabilir. Aynen karanlık olmadan aydınlığın anlaşılabilmesi gibidir. Çünkü birinin yaptığını diğeri yıkacaktır. Kainatın yaratılış anından itibaren devam etmekte olan bu tezat durum, insanın fitratının bir gereği olarak ve içerisinde bulunan ve kendi nefsi tarafından yönetilen, iyi ve kötü hasletler gibi bir zıtların çatışmasına sahne olur. Dolayısıyla bu karşıtların çatışması kainattaki madde âlemine de yansır ve ışığın karanlıkla çatışması şeklinde bir optik kanunuyla, ahengin düzensizlikle çatışması şeklinde bir mekanik kanunuyla veya ısının soğukla çatışması şeklinde bir termodinamik kanunuyla kıyamete kadar sürüp gider. Yani bütün insanlar

yaratılış bakımından

aynı

temel özelliklere

sahip

olarak

yaratılmıştır.

İşte tüm bunlar da, mükemmel bir şekilde tanzim edilmiş gözle görülebilen bir güneş sistemi veya galaksiden atomun çekirdeğine kadar; veya hiç görülemeyen zerre'den küre'ye veya atomaltı parçacıklardan karadeliklere kadar ilâhî bir kanunlar manzûmesini oluşturur. Kainatta gerçekleşen tüm bu saydığımız temel olaylara, İslâm literatüründe "Sünnetullah" denir ki, Kur'ân'da Allah'ın kainattaki yaratma sanatı olarak tanımlanan Sünnetullah'ın asla değişmeyeceği bildirilir. Sünnetullah tabirinden genel olarak ilk anlaşılan; kainatın çarklarını döndüren maddî kanunlar bütünü olsa da, buna insanları fert ve toplum olarak yöneten sosyal, psikolojik ve sosyolojik kanunlar da dahildir. Dolayısıyla buradan çıkaracağımız bir sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki, Hz. Mehdi'nin gerekliliği de bu ilâhî kanunlar bütünü'nün bir parçasıdır ve belki de sosyolojik kanunların önemli bir sonucudur.

İnsanlar tarihin her döneminde, ister hak bir din olsun isterse batıl bir din olsun mutlaka bir dine inanma gereğini hissetmişlerdir. İnsanda bulunan bu inanma isteği onun yaratılışında vardır. Buna bir örnek verecek olursak yetişkin ve hiçbir dine inanmayan bir insanı ıssız bir adaya yerleştirdiğimizi ve onu bir süre hayalî olarak gözlemlediğimizi düşünelim. O yetişkin insan, toplumda inançsız bir insan olduğu halde; yalnız kaldığında mutlaka bir şeyden yardım isteyecek, gökyüzünü inceleyecek, dağları inceleyecek, nehirleri inceleyecek ve hakeza herşeyde muazzam bir sanat ve mükemmel bir tasarım olduğunu müşahede edecektir ve sonunda bu mükemmel düzeni yaratan birisini mutlaka kabul edecektir. Daha sonra da bu yaratıcıyı bulmak için araştırmaya başlayacaktır ve fıtratı onu mutlaka o yaratıcıya ulaştıracaktır. Çünkü bu, insanın doğasında vardır ve her madde, eşya ve gökcismi: “ *Bana bak ve beni incele, ve beni araştır!* ”

diyerek onu kendine celbedecek ve “

Benim vasıtamla aradığın yaratıcıyı sana gösterebilirim ve sen de O'nu bulabilirsin!

” diyerek hakikatin nurlu yüzünü gösterecektir. İşte aynen bu hayalî durumda anlatıldığı gibi insan mutlaka bir şeye inanmaya ihtiyaç duyar ve bu yönünü ve hasletlerini yetişkin bir insan olunca, çevresinde tanıdığı birtakım varlıklara veya kainatın gerçek yaratıcısı olan Allah'a yöneltir. Yani kültürü, inancı, ideolojisi ne olursa olsun bütün insan topluluklarındaki ortak davranış biçimlerine dikkatle bakıldığında hepsinde bazı ortak noktalar olduğu görülür. Örneğin, bütün toplumlarda üstün insan, üstün kitap, üstün mekan ve üstün zaman kavramları vardır. Bütün toplumlar bunlara farklı manalar yüklerler. Örneğin bir Müslüman için Arefe günü üstün bir zaman, Kâbe üstün bir mekan, Kur'ân üstün bir kitap, Hz. Muhammed (sav) üstün bir insandır.

Müslümanlar bunlara farklı bir kıymet verir ve ona göre de amel ederler. Kendisini dinden en uzak, hatta bir zamanlar (Komünizm devrinde) dinlerle savaşı varlık sebebi olarak kabul eden Rusya'da; Ekim devriminin yapıldığı gün üstün bir zaman, Kremlin üstün bir mekan, Das Kapital üstün bir kitap ve Karl Marks da üstün bir insan olarak kabul edilmiştir. O zamanlarda Müslümanlar tarafından Hac esnasında ve başka zamanlarda ibadet olarak yaptıkları davranışların bir benzeri, komünist bir devletin vatandaşları tarafından Moskova'da yapılmaktaydı. Bu iki örneği burada vermemizin amacı, dünya görüşü birbirine tamamen zıt ve hatta en uzak olması bakımındandır. Dolayısıyla bunun gibi birçok örnek de verilebilir. Tarihin hangi devresinde ve dünyanın hangi coğrafyasında olursa olsun bütün toplumlarda benzeri durumları görmek mümkündür.

Burada üç konu dikkatimizi çekmektedir: Birincisi, insan fıtratının aynı oluşu; İkincisi, bütün toplumların ilk mesaj kaynaklarının vahye dayalı olması ve ortak bir kaynaktan beslenmesi; Üçüncüsü, tüm bu kaynakların hemen hemen aynı şeyi ifade etmeleri. Gerçekten de öyledir. Çünkü Allah Kur'ân'da her topluma peygamber gönderildiğini bildirmekte, Hz. Peygamber'den (sav) önce 124 bin peygamber gönderildiğini bildirmektedir. Kur'ân'da bunlardan sadece 30 kadarından bahsedilmekte olup, haklarında bilgi sahibi olmadığımız binlerce peygamber vardır. Bize bildirilmeyen o yüzbenden fazla peygamber, hangi toplumlara gönderilmiş ve onlara hangi ilâhî mesajları ilettiştir. Buna ilişkin kesin bir bilgimiz olmamakla beraber, hemen hemen bütün toplumlara peygamber gönderildiğini ve hepsinin de ortak bir mesajı insanlara ilettiklerini anlıyoruz. İşte bütün kültürlerdeki ortak düşünce ve inançlar, bu kaynaktan beslenmiştir. Fakat kaynağından ilk çıktığında tertemiz olan suyun, kaynaktan uzaklaştıkça ilk temizliğini koruyamaması ve içerisine yabancı maddeler karışması gibi, ilâhî mesaj da peygamberlerin dilinden çıktığı sırada tertemiz olduğu halde, onların vefatından sonra insanların elinde ve dilinde aslî unsurlarını kaybetmektedir.

F

akademi aslı şekli değişse de o mesajda değişmeyen unsurlar bulunmaktadır. İşte bütün toplumlarda görülen ortak fikir ve inançlar buradan kaynaklanmaktadır. Örneğin, bütün toplumlarda bir Yaratıcı inancı, Peygamber, Melek, Mehdi, Deccal, Kıyamet, Yeniden diriliş, Âhret, Cennet, Cehennem, Hesap, Ceza, Mükafat.. gibi v.b. kavramlar bulunmaktadır. Bu kavramların nasıl açıklandığına baktığımızda birçok farklar ortaya çıkmaktadır ama temelde hepsinde belli ortak noktalar vardır. İşte bu ortak noktalar peygamberler tarafından bildirilmiş haberlerdir. Zaman içinde çeşitli sebeplerle bu inançların çarpıtılmış ve adeta tanınmaz hale gelmiş olması, bu inançların asılsız ve tamamen uydurma olduğu anlamına gelmez. Nitekim bu ve benzer inançların hepsinin en doğru şekli, Son Peygamber olan Peygamber (sav)

efendimiz tarafından açık ve geniş bir biçimde bildirilmiştir. Bu konu kötüye kullanılıyor ve yanlış anlaşılıyor diye onun aslını inkar etmenin ilimle, akılla, mantıkla, gerçekle ve dinle bir alakası olamaz. Bu, olsa olsa, o konuya peşin bir hükümle ve önyargılı olarak yaklaşmakla açıklanabilir. Yukarıda saydığımız yaklaşık onbeş temel inanç konusu hakkında çok sayıda birbirinden farklı ve bazen de karşıt fikir ve inançlar ileriye sürülebilir fakat bu şekil bir düşünsel süreç konunun asıl varlığını inkar etmeye götürmemek şartıyla eleştirilebilir ve üzerinde felsefe yapılabilir ve hakeza tarihin birçok döneminde bu gibi felsefî tartışmalar yoğun bir biçimde yapılmıştır.

Esas ilgilendiğimiz temel konular olan âhir zaman olayları ve Kıyametin büyük alâmetleri, Mehdi, Deccal gibi konular da bu felsefî konular nevîdendir. Gerçekten de bu konular, tarih boyunca inkar edilmese de hep tartışmalara ve konunun varlığı konusunda zıt fikirlere sahne olmuştur. Fakat bu felsefî tartışmaların temelde ortak olan birçok noktası vardır. İşte o noktalardan en önemlilerini, özet olarak aşağıdaki

ONİKİ İŞARET

'le verebiliriz:

1- Kurtarıcı beklentisi olarak karşımıza çıkan sosyolojik olgu; dinlerin çoğunda insanlığın maddî ve manevî sıkıntılarını sona erdirerek, içtimaî ve dinî hayatı ideal olgunluğa ulaştıracak bir otoritenin geleceği inancı her zaman var olmuştur.

2- Geleceği beklenen ideal zamanın vakti ve süresi, her dinde merak konusu olmuştur ve hemen hemen her ümmet bu altınçağ döneminin kendi dönemlerinde zuhûr edeceğini düşünmüşlerdir. Genel olarak ise, bu sürecin dünya hayatının sonlarına, yani Kıyamete doğru gerçekleşeceği inancı her zaman var olmuştur.

3- Mevcut durumda ideal mutluluğu bulamadıklarına inanan insanlar, kendi dönemlerini güz mevsiminin son zamanlarıyla karşılaştırırlar ve hayatın ilerleyen zamanlarda daha da kötüye gideceğinden endişe ederler. Ancak mevsimlerin birbirini takip etmesi ve bir sonbahardan sonra bir kış ve ondan sonra da ilkbahar ve en sonunda yaz döneminin geleceğini hiç düşünmezler. Halbuki güzel çiçekler ve insanın içini aydınlatan aydınlık manzaralar baharda gelirler. İşte aynen bunun gibi sosyal bozulmaların da kışı sayılan o karanlık devirlerin bir bahar ve yaza veya karanlık bir gecenin aydınlık bir gündüze dönüşeceğini kestiremezler. Dolayısıyla böyle karanlık devirlerden geçen insanlık tarihi boyunca, elbette böyle aydınlık bir dönemin geleceği inancı her zaman var olmuştur.

4- Tarihin çeşitli dönemlerinde, Hz. Mehdi zamanındaki altınçağ döneminin açılış ve başlangıcına ilişkin bazı olaylar zincirine ve olağanüstü görüntülere rastlanması ve o dönemin çok yaklaştığı konusundaki mevcut inanç her zaman var olmuştur.

5- Hz. Mehdi'nin ne zaman çıkacağı konusunda tarihin hemen hemen her döneminde çeşitli hesaplamalar ve tahminler yapılmıştır. Fakat bu konuda en doğru zamanlamayı ve tahmini, Peygamber (sav) efendimizin hadisleri çerçevesinde bu konuyu yorumlayan İslâm âlimleri ve bu âlimler içerisinde de Hz. Mehdi'den bir önceki Müceddid olan

Bediüzzaman Said Nursî yapmıştır. Fakat buna rağmen Hz. Mehdi'nin ne zaman geleceği meselesi her zaman var olmuştur.

6- Hz. Mehdi'nin iktidar süresi ve yapacağı işler meselesi her zaman var olmuştur.

7- Hz. Mehdi'nin doğum yeri ve ortaya çıkacağı yer meselesi ile Hz. Mehdi'nin fiziksel özellikleri de her zaman tartışma konusu olarak var olmuştur.

8- Hz. Mehdi'nin gelişi her zaman olağanüstü olaylarla tasavvur edilmiştir. Bunda, hadislerin eski zamanlardaki görüşlere göre yorumlanması ve ona göre değerlendirilmesi rol oynamıştır. Halbuki eski dönemlerde akla aykırı veya olağanüstü gibi görülebilen olaylar günümüzde sıradan şeyler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bütün bunlar da Hz. Mehdi'nin gerçek kişiliğinin tanımlanabilmesi konusunda her zaman tartışma konusu olarak var olmuştur. Ayrıca bazı ehl-i tahkik tarafından, Mehdi'nin olağanüstü eserlerle, kıyafetlerle veya işaretlerle ortaya çıkacağı zannedilerek adeta Mehdi kavramı gerçek anlamından uzaklaştırılarak saptırılmıştır. Daha önceki bölümlerde de değindiğimiz gibi, bu dünya imtihan meydanıdır. Bu yüzden, akla kapı açılır fakat ihtiyarı elinden alınmaz. Dolayısıyla, hadislerde Mehdi hakkında gelen rivayetlerin te'villi yorumlarını içeren bu olağanüstü tasvirler, hakikî beklenen ve gelecek olan âhir zaman mehdisine ait olamaz. Bu görüşlerin birçoğu da, özellikle şîî kaynaklı hadislerden ve benzetmelerden ortaya çıkmıştır. Bu yüzden İslâm dünyasında her zaman olağanüstü bir Mehdi beklentisi hakim olmuştur. Bu durum aynen, İsevilik İşaretleri-I isimli kitabımızın birinci cildinde ele aldığımız, Hz. İsa gelmeden önceki Yahudi toplumunda hakim olan güçlü bir Kral olacağı beklenen Mesih kavramına benzemektedir. Bu yüzden Yahudilerin aşırı fanatik grubunu oluşturan Yasa oluşturuçuları, Tevrat bilginleri ve Ferisî grupların birçoğu, beşerî özelliklere sahip olmasına rağmen birçok mu'cize gerçekleştiren Hz. İsa'yı pasif tutumundan dolayı ve yönetici bir Kral gibi davranmaması yüzünden eleştirmişler,

Peygamberliğini reddetmiş ve nübüvvetini inkar etmişlerdi. Dolayısıyla, Mehdi de diğer insanlar gibi beşerî özelliklere sahip, sıradan ve basit bir insan gibi ele alınmalı ve O'nun kuvveti ve gücü beşerî özelliklerinde değil; yapacağı önemli icraatlarında, tecdid faaliyetlerinde ve Müceddidlik görevlerinde aranmalıdır. Ayrıca Mehdi'nin vazifesini bir parça yerine getiren ve bir nevî Mehdi vazifesi gören veya O'na yapacağı faaliyetlerinde yardımcı olan birtakım yapılanmaların ve eserlerin de yine bu Mehdi kavramı içinde ele alınarak değerlendirilmesi gerekir. Yoksa Dünya çapında etkili olacak ve muazzam bir güç gerektiren olağanüstü işlerin tek bir kişiden hasıl olduğunu düşünmek yanlış olur. Dolayısıyla tecdid vazifesini yerine getirirken, Mehdi'nin yardımcısı olan ve O'na destek olan bir şahs-ı manevî kavramını da göz önünde bulundurmalı ve bu özelliği O'nun cemaatinde veya meydana gelen olağanüstü eserlerinde değerlendirilmeli ve tasavvur edilmelidir. Bununla beraber, Mehdi'nin en önemli özelliklerinden birisi, Kıyametin yaklaştığının bir işaretçisi ve habercisi olmasıdır. Dolayısıyla, O'nun zamanında meydana gelen hadiselerin ve önemli eserlerin bu mesele üzerinde odaklanıyor olması, Hz. Mehdi'nin

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

Zuhurunun ve buradan hareketle Kıyametin yaklaştığının en önemli ve açık bir göstergesi ve işaretidir.

9- Hz. Mehdi'nin yaşayacağı ve faaliyetlerini yürüteceği bölgeler, eski zamanlardaki cemaatların ve dinlerin yayıldıkları bölgenin merkezi olarak tasavvur edilmiştir. Halbuki bu

merkeziyet,

tarikh

içinde

pek

çok

kez

yer değiştirmiştir. Dolayısıyla bu konudaki tartışmalar da neticelenememiş ve her zaman var olmuştur.

10- Hz. Mehdi, dünya halklarını açıktan açığa İslâm'a davet eden ve insanlara kendi vasıtasıyla Cennet saadeti vaat eden, bütün dünyaya hükmedecek şekilde büyük bir iktidarı elinde bulunduran büyük bir devlet adamı ve sosyal reformcu ve din kurallarını hayata geçirecek olan bir peygamber veya bir rahip gibi tasavvur edilmiştir. Halbuki böyle bir durum bırakın geleceği günümüz şartlarında bile imkansızdır. Bütün bu abartılı görüşler, olsa olsa Yahudilik ve Muharref Tevrat kaynaklı yanıltıcı düşüncelerdir ve bu çeşit görüş ve düşünceler insanları tembelliğe ve bir kurtarıcı beklentisiyle atalete sürükler. Halbuki kendi kendisini hidayete ulaştırmaya gayret göstermeyen bir toplumu, Allah'ın ve O'nun gönderdiği mürşid-i kâmil şahısların hidayete erdirmesi mümkün değildir. Her toplum kendi kendisini kurtarır. Gönderilen Müceddid veya Mürşid-i kâmil zâtlar ise sadece bir uyarıcıdır. Hz. Mehdi de diğer büyük İslâm Müceddidleri gibi Deccal'la ve diğer inkarcı görüşlerle maddî ve manevî bir mücadele ürecektir.

ve

diğer

ölümlü

insanlar

gibi görevini yerine getirdikten sonra vefat edecektir. Dolayısıyla yukarıda zikredilen olağanüstü durumlar beklenen hakikî Mehdi'ye ait olması düşünülemez ve zaten böyle bir durum da sırr-ı teklife uygun değildir. Belki tam tersine olarak Hz. Mehdi'nin kendisinin bile kendisini tanıyıp Mehdi olup olmadığını bilebilmesi mümkün değildir ve belki çok büyük maddî bir gücü de yoktur ki bunu ilân edip ispat etsin. Dolayısıyla

tarihin

her

döneminde

bir

kurtarıcının gelerek herkesi birdenbire ve mu'cizevî bir tarzda hidayete erdirmesi ve Cennet'e sevketmesi düşüncesi hep var olmuştur. Halbuki böyle bir durum hiç olmamıştır.

11- Hz. Mehdi'den sonraki devir, her zaman parlak bir dönem olarak düşünülmüş ve öyle tasavvur edilmiştir. Halbuki Peygamber (sav) efendimiz, Hz. Mehdi'den sonraki hayatta hayır olmadığını, dünyanın daha da bozulacağını ve kıyametin iyice yaklaşacağını hadislerinde bildirmiştir. Dolayısıyla böyle iyimser düşünceler ve çok uzun süren bir altınçağ dönemi düşüncesi, bu gibi hadislerin doğru yorumlanmaması sebebiyle her zaman var olmuştur.

12- Tarihin çeşitli dönemlerinde, Hz. Mehdi'nin ölümünden sonra hakimiyetin Allah'ın eline geçeceği ve ölümlerin yeniden diriltileceği hesap gününün geleceği ve hemen sonrasında da tüm kainatın kıyametinin kopacağı ve ardından haşir meydanının kurulacağı düşünülmüştür. Halbuki Hz. Mehdi, oldukça uzun süren Kıyamet sürecinin bir devresinde ortaya çıkacaktır. Evet, geçmiş tarihî dönemleri düşündüğümüzde, görece Kıyamete daha yakın olduğumuzu söyleyebiliriz fakat yine de bu sürecin belli bir dönemindeyiz. Dolayısıyla şu an hayatta olan ve görevine başlayan Hz. Mehdi vefat ettikten sonra, İslâm yönetimi Hz. İsa'ya geçecektir. Hatta O vefat ettikten uzunca bir süre sonra bile dünya hayatı yine devam edecek ve kıyamet hemen kopmayacaktır. Bu bahsettiğimiz süreç Peygamber (sav) efendimizin hadislerinde de belirttiği gibi yaklaşık 200 yıllık bir süreçtir ve biz şu anda bu sürecin başlangıcındayız. Her ne kadar son zamanlarda, dünya iyice bozulmaya doğru gitse de, büyük kıyametin süresi daha henüz yakın değildir. Dolayısıyla bu gibi görüşlerin varlığı da tarihin her döneminde var olmuştur.

Yukarıda maddeler halinde verilen meseleler hakkında tarihin çeşitli dönemlerinde bütün toplumların kendilerine göre açıklamaları vardır. Açıklamalar birbirinden farklı, ama yukarıdaki

konu başlıkları hemen hemen ortaktır. Bu da, toplumların bu bilgileri aynı kaynaktan aldığını ve vahiy kaynaklı olduğunu göstermektedir. İşte biz de, bu sebepten dolayı bu çalışmanın hemen hemen tüm bölümlerinde bunu ispat etmeye çalışıyoruz.

MEHDI'NİN TANIMI

“Mehdi” kelimesi, Arapça “Hedy” kökünden gelir. Sözlük anlamı olarak; “doğru yolu bulmak, yol göstermek” demektir. Ayrıca “kendisine rehberlik edilen” manasına da gelir. “Mehdiyy-i Muntazır” kelimesi ise, asırlardır gelmesi ümit edilerek beklenen, yani “Kıyametten önce gelmesi beklenen bir kurtarıcı” anlamını kazanmaktadır. Dolayısıyla bu tanımlamaların hepsi de bir tek kişi için, yani âhir zaman Mehdi'si için kullanılmıştır. Fakat İslâm tarihinin çeşitli dönemlerinde bu kelime başka kişiler için de kullanılmıştır. Bunlara birkaç örnek verecek olursak: İslâmiyetin ilk dört halifesi olan, Hz. Ebû Bekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali için de bu kelime kullanılmıştır. Hatta onlardan sonraki 1400 sene içerisinde her 100 senede bir gelen ve Müceddid olduğu düşünülen şahıslar için de bu kelime kullanılmış ve o dönemlerde zuhûr eden bir nevî Mehdi olarak telakki edilmişlerdir. Örneğin bir hadis-i şerifte Hz. Peygamber (sav)

şöyle buyurmuştur:

“Sizi benim sünnetime sarılmaya, Râşit ve Mehdi Halifelerin yolunda gitmeye teşvik ederim. ”

Hadisi incelediğimiz zaman burada bahsedilen Mehdi kelimesinin “doğruyu izleyen ve kendilerine yol gösteren halifeler” anlamındadır ve buradaki Râşit ve Mehdi halifelerden maksadın yukarıda isimleri geçen ilk dört halife olduğundan şüphe yoktur. Hatta Mehdi kelimesi, “müşriklere doğru yolu gösterdiği, mü'minleri Allah'a kulluk etmeye yönelttiği için”, Hz. Peygamber hakkında da kullanılmıştır. Bazı dönemlerde de bu kelime Emevî ve Abbasî devletleri gibi İslâm Devleti'nin başındaki halife unvanı taşıyan şahıslar için de kullanılmıştır. Bunlardan en ünlüsü, Emevîlerin halifesi olan Ömer Bin Abdulaziz'dir. İlginçtir ki o dönemde bu kelime O'nun hakkında herkes tarafından kullanılmıştır. Dolayısıyla tarih boyunca bu zâtın hakikî Mehdi olduğu zannedilmiştir. Hz. Hüseyin'in Kerbelâ'da feci şekilde şehid edilmesinden sonra O'nun hakkında “Mehdi Bib El-Mehdi”, yani Mehdi oğlu Mehdi ifadesi kullanılmıştır ki bu unvan Hz. Ali için de kullanılmıştır. Dolayısıyla bütün bu bahsettiğimiz şahısların ve halifelerin hakikî Mehdi olmadığını anlıyoruz. Çünkü 200'e yakın sahih hadiste bildirildiğine göre Hz. Mehdi yaklaşık 1400 sene sonra ve âhir zamanda gelecektir ve burada bahsedilen kişilerin hemen hepsi ise İslâmiyetin ilk dönemlerinde yaşamışlardır ve bir nevî Hakikî Mehdi zannedilmişlerdir.

“Mehdi” kelimesinin sözlük anlamını basit bir şekilde şöyle de tanımlayabiliriz: “*Âhir zamanda, yani dünyada her türlü kötülüğün ve bütün günahların hepsinin birden işlendiği ve yaygınlaştığı bir dönemde gelip, Allah’ın izni ve yardımıyla*

□□

o kötülükleri ortadan kaldırıp, onların yerine her türlü iyilik

ve güzel hasletin kaynağı olan İslâm ahlakını ve Şeriat-ı Muhammediyeyi tesis edecek olan ve Peygamberimizin (sav) soyundan gelen bir şahıs ve o şahsın temsil ettiği Cemaatten oluşan Müslümanlar topluluğu

”dur. Bu çalışmada, “Mehdi” kelimesiyle ilgili daha başka birçok tanımlama yapılabileceğinden, şimdilik bu tanımlamalarla yetineceğiz.

İSLÂM’DA MEHDİ İNANCI

Bazı yabancı araştırmacılar ve onların tesirinde kalan bir kısım yerli yazarlar, Ehl-i sünnet inancındaki Mehdi inancını dış tesirlerin bir yansıması olarak değerlendiriyorlar. Onlar, bu inancın Yahudilikten Hristiyanlığa, onlardan da Şiîliğe, Şiîlikten de Ehl-i sünnete geçtiğini söylemektedirler. Fakat günümüzde bu görüşlerin ilmî bir değeri yoktur. Bu sözler, zan ve tahminden öteye geçmeyen birtakım varsayımlardan ibarettir. İslâm âlimleri bu görüşleri çok kuvvetli delillerle çürütmüşlerdir. İslâm âlimlerinin tamamına yakını sayılabilecek büyük bir çoğunluğu Mehdi inancının yabancı kaynaklı olmadığını, onun tamamen sağlam hadislere dayanan İslâmî bir mesele olduğunu söylemişlerdir. Onlara göre; bu konudaki hadisler hem sayı, hem de sağlamlık bakımından şüpheye yer bırakmayacak şekilde Mehdi’nin geleceğini açıkça bildirmektedir.

Şurası kesindir ki, kıyametin kopmasına az bir vakit kalsa bile, Hz. Mehdi gelecek ve İslâm’ı yeniden dünyaya hakim kılacak, imanı kuvvetlendirecek, dine yeniden eski parlaklığını kazandıracaktır. Hatta bu konuda sahabeden nakledilen merfu’ hükmünde o kadar çok eser vardır ki; bu meselede içtihad ve re’ye mahal bırakmaz. Şia’yı tenkitte çok hassas ve bu konularda çok titiz davranan İbn-i Teymiyye bile, Mehdi hakkındaki hadisleri tenkit etmemiştir, bilakis bu hadislerin hepsinin sahih olduğunu söylemiş ve şöyle demiştir: “Rasulullah’tan gelen ve âhir zamanda kendi soyundan, ismi ismine, künyesi künyesine denk olan ve yeryüzünü adaletle dolduracak olan birisinin çıkacağını haber veren Mehdi hadislerinin hepsi sahihtir.”

Bu konudaki hadisleri reddedenlerin dayandıkları ilim adamlarından biri ve en önemlisi İbn-i Haldun’dur. Fakat büyük hadis âlimleri, onun hadis konusunda uzman olmadığını, bu konudaki görüşlerinin delil olarak kabul edilemeyeceğini, hatta reddedilmesi gerektiğini söylemiş ve “Her

fende erbabına müracaat etmek gerekir” demişlerdir. Kaldı ki İbn-i Haldun bile bu hadislerin hiç olmazsa bir kısmının sahih olduğunu söylemiş ve sadece âhir zamanda kurtarıcı olarak gelecek tek bir kişinin varlığını kabul etmemiş ve Mehdi'nin şahs-ı manevîsini kabul etmiştir. Mevdudî de, Mehdi'nin sahih hadislerde peygamberimiz (sav) tarafından açıkça tanımlanmış olduğunu, diğer dinlerde de buna yakın bir düşüncenin olmasının, bu meseleyi asla cerheteceğini söylemektedir. Mevdudî, bilakis böyle bir şeyin buna destek olacağını ifade etmekte ve bunu garip karşılayarak tenkit edenlerin dayandıkları ilmî bir temel olmadığını dile getirmektedir. Çoğunlukla Şîîlerde olmak üzere, bir kısım Sünnîlerin de bu konuda hadis uydurmaları, konunun aslının İslâmî olduğuna engel değildir. Zaten büyük hadis âlimlerimiz bu konuda uzun ve çok dikkatli çalışmalar yapmışlar ve hadisleri adeta imbikten geçirerek tasnif etmişler ve uydurulan hadisleri de ayıklamışlardır.

Sonuç olarak şu gerçek açıkça anlaşılıyor ki; Mehdi düşüncesi İslâm'a dışarıdan girmiş bir inanç değildir. Hz. Peygamber (sav) bizzat hadis-i şeriflerinde Mehdi'den ve O'nunla ilgili hususlardan bahsetmiştir. Diğer dinlerde ve toplumlarda bu inancın olması, bu inancın onlardan bize geçtiğini göstermez. Tam tersine, onların da bu bilgiyi ve inancı, kendilerine gönderilen Allah elçilerinden aldıklarını gösterir. Zamanla bu inancın içine hurafelerin karışması ise ayrı bir meseledir.

İSLÂM'DA MÜCEDDİD İNANCI VE MÜCEDDİDLER

Bir Hadis-i Şerif'te “Allah, bu ümmet için her yüz senenin başında, dini tecdid edip yenileyecek kimseler (Müceddidler) gönderecektir” şeklinde buyurulmaktadır. Müslümanlar bu hadisin müjdesine dayanarak, ilk zamanlardan itibaren sürekli bir müceddid beklentisi içerisinde olmuşlardır. Nitekim hicrî birinci yüzyılda herkes Ömer Bin Abdulaziz'i zamanın müceddidi olarak kabul etmiştir. Sonraki yüzyıllarda da çeşitli gruplar tarafından çeşitli isimler zamanın müceddidi olarak kabul edilmişlerdir. Fakat zaman içerisinde bu isimleri verilen zâtlardan hangisinin gerçek Müceddid olduğu tartışma konusu olmuştur. Mesela bazı âlimler, hicrî birinci asrın müceddidi olarak Ömer Bin Abdulaziz'i, ikinci asırda İmam-ı Şafîî'yi, üçüncü asırda Ebu-l Hasan El-Eş'arî'yi teklif etmiştir. Dördüncü asır için Ali Bin Ebî Sehl Eş-Şu'lukî'yi veya Bâkillânî'yi, beşinci asır için ise, İmam-ı Gazalî'yi zikretmişlerdir. Dolayısıyla Müceddid konusunda yakîn söz konusu değildir, bu sebeple Hanefîler için ikinci asırda Hasan Bin Ziyâd, üçüncü asırda Tahâvî; Malikîler için ikinci asırda

Eşbâb; Hanbelîler için üçüncü asırda Hallâl, beşinci asırda Ragunî; Muhaddisler için ise, ikinci asırda Yahyâ İbn-i Maîn, üçüncü asırda Nesaî; İktidar sahipleri için ise, El-Me'mûn, El-Muktedir; Zâhidler için ise, ikinci asırda Ma'rufî Kerhî ve üçüncü asırda ise Şiblî olarak kabul edilmiştir. Fakat zaman içinde yukarıda zikrettiğimiz hadis-i şerif, çeşitli gruplar tarafından farklı algılanmış, dinde tashih (düzeltme, tecdid) yapacak olan kişiye

atfen

kullanılan

“men”

zarfı,

“kimse”

yerine

“kimseler”

olarak çoğul bir şekilde algılanarak “müteaddite”, yani “sayıca çokluğa” dalalet ediyor olabileceği manasını vererek, yukarıda ismi verilen tüm zâtların din hizmeti (tashihu'd-din) yapması sebebiyle, hepsine birden ayrı ayrı birer Mehdi misyonu yüklemişlerdir. Çalışmamızın ilerleyen bölümlerinde hicrî birinci asırdan itibaren gönderilen gerçek Müceddidlerin isimlerini, yaptıkları ilmî eser isimlerini ve gönderildikleri tarihleri de içerecek şekilde tablo halinde vereceğiz. Buna göre, Müslümanların tarih içindeki Müceddid beklentisine ait görüşleri aşağıdaki

YEDİ İŞARET

altında özetleyebiliriz:

1- Müceddid, dine ait Zahirî ve Batınî ilimlerin âlimidir, Sünneti Bid'atten ve Hurafelerden temizleyip, kendi zamanına göre açıklanamayan derin dinî meselelere akılcı çözümler getirerek ilmi yayar ve ilim ehline bu konuda yardımcı olur. Bid'at ehline karşı koyar ve onları ilmen ilzam eder.

2- Her yüz senede gelecek olan Müceddidin bir kişi olması gerekmez; aynı zamanda, farklı yerlerde çok sayıda Müceddid gelebilir. Örneğin bazı yüzyıllarda tek Müceddid gelerek dine ait meselelerin her iki kutbuna ait olan Zahirî ve Batınî yönleri kendinde toplarken; bazı yüzyıllarda iki Müceddid gönderilerek birisi dinî ilimlerin Batınî yönlerini açıklayacak eserler ortaya koyarken, diğer Müceddid de Zahirî yönlerini açıklayan eserler meydana getirir ve böylece ikisinin oluşturduğu eserlerin toplamı o yüzyıl içerisindeki tecdid hareketini üslenmiş olur.

3- Tarih içindeki çeşitli dönemlerde her grup, kendi büyüğünü (imamını) hadiste geleceği söylenen Müceddid olarak telâkki etmiştir. Halbuki bu mananın, her gruptan (Müfessir, Muhaddis, Fakih, Kelamcı, Nahivci, Lügatçı v.b.) öncü birer Müceddid çıkacağı şeklinde

anlaşılması, şeklinde yorumlanmasıyla çok sayıda Müceddidin geleceği olarak anlaşılmıştır.

4- Gelmesi beklenen Müceddidin, “Gerçek Müceddid” olduğu hayattayken kesin olarak bilinemeyebilir. Ancak onun zamanında yaşayanlar, onun yaptığı hizmetlere ve oluşturduğu ilmî eserlere bakarak, zann-ı galiple onun Müceddid olduğuna hükmedebilirler.

5- Dinde meydana getirilen “Tecdid”den maksat; Kitap (Kur’ân) ve Sünnetin (Hadisler) günlük hayatta ihmal edilen hükümlerini tekrar yaşanır ve uygulanabilir bir hale getirilmesi, dinin emir ve yasaklarının canlı tutulması, ilmin ihmal edilen cihetlerinin yeniden yorumlanarak canlandırılması, fitnelerin bertaraf edilmesi ve ortalığı saran ve Sünnete aykırı olan Bid’atların yok edilmesidir.

6- Müslümanların vicdanlarında böyle bir Müceddid telâkkisi olduğu müddetçe, -ki bu durum Kıyamete kadar devam edecektir- dine aykırı kötülüklerin arttığı devirlerde; ilmi, ameli ve din uğrunda gayretiyle herkes tarafından bilinen kimseler daima diğerlerince takip edilecek, kendilerine tabi olan bir cemaat muhakkak ortaya çıkacaktır. İşte bu cemaat de, o zamandaki Müceddidin ve tecdid hareketinin şahs-ı manevîsini oluşturacaktır. Dinî düşüncede meydana gelen bu yeniliğe ve tecdid hareketine bağlı olarak, manevî bir uyanışa geçen Müslümanlar, bu şekilde din için gayretli bir aşk ve şevkle çalışma gayretine girecek ve tüm bu yenilenme hareketinin bu şahısların vesilesiyle olduğunu düşünen insanlar böylelikle onların gerçek Müceddid olduğunu bilecektir.

7- Bu durumda, bazı kimselerce bir kısım ilim ve hamiyet sahiplerinin Müceddid olarak bilinmesi, din açısından sakıncalı değildir. Kınamak, onları yanlış yapmakla itham etmek doğru değildir. Fakat daha önce, tarihte vaki olan bu durumun bundan sonra da devam edeceği çok açıktır. Bununla birlikte hiç kimsenin kesin bir dille: “Bu asrın Müceddidi falancadır” demeye, başkalarının bu konudaki farklı düşüncelerini yanlışlıkla itham etmeye hakkı yoktur. Çünkü geçmişte ciddi âlimlerce Müceddid olduğu ileri sürülen isimler hakkında farklı görüşler hep olagelmıştır. Tarihte bazı Sünnî âlimlerin, bazı Şîîleri bile Müceddid olarak kabul ettikleri halde, bizim yetersiz sayılabilecek ilmimizle bu konuda peşin hükümler vermemiz sakıncalı olabilir. Bununla birlikte tarihteki bazı âlimler, o asrın Müceddidi olduğunu (belki ilâhi bir ihtar ve işaret ile) daha sağlığındayken ilân etmişlerdir. Örneğin, Celaleddin Es-Suyûtî gibi son derece meşhur ve herkes tarafından kabul görmüş mu’teber bir âlim, her asrın

Müceddidini sayarken kendisini de hicrî dokuzuncu asrın Müceddidi olarak ilân etmiştir ki, Suyûtî gerçekten de hicrî dokuzuncu asrın gerçek Müceddididir.

Tarihteki ilim ve kültür alanında yenilik yapmış olan büyük şahıslar genel olarak incelendiğinde, her 100 senede bir iki tane Müceddidin (zamanın hakikatlerini içinde bulunan koşullara göre yenileyen ve anlatan mürşid-i kâmil insan) gönderildiğini görürüz. Bu Müceddidlerden birisi, Doğu dünyasına ve İslâm ümmetine gönderilirken; diğer Müceddid, Batı dünyasında çoğu Ehl-i Kitab olan Hristiyan ve Yahudi milletlerinden oluşan topluma gönderilir. Bu Müceddid de İslâm dünyasına gönderilen Müceddid gibi görevini yapar ve önemli dinî ve dünyevî hakikatleri Batı dünyasına anlatır ve aydınlatır. Gerçek bilgiler ışığında onlara öncülük ve rehberlik eder. Örneğin, aşağıdaki tabloda verilen ve günümüz de dahil olmak üzere, son 600 yıl içerisinde Doğu ve Batı dünyasına gönderilen Müceddidleri ve yaptıkları çalışmaları incelersek, bu durumu daha açık bir şekilde görebiliriz.

Tabloyu dikkatli bir şekilde incelediğimizde, batı dünyasında ortaya çıkan Müceddidlerin de, doğu dünyasında olduğu gibi bazen iki tane olabildiğini görebiliriz. Fakat bunlardan hangisinin gerçek Müceddid olduğunu tam olarak bilemeyiz. Yalnız şu var ki, bu iki Müceddidten birisinin din alanında reform yaparken; diğerinin de, diğer pozitif bilim dallarında reform yaparak, iki kutuplu olarak tecdid işlevini gerçekleştirdiklerini söyleyebiliriz. Mesela, Mevlanâ Hâlid-i Bağdadînin 12. asrın gerçek Müceddidi olduğu tüm Râsih Âlimlerce tasdik edilmiştir. Çünkü Mevlanâ Hâlid,

zülcenâheyn,

yani

iki

kutupludur.

Dinî

ve

aklî

ilimlerin hepsini birden kendinde toplamış ve kendi zamanının Doğuya gönderilen tek ve gerçek Müceddidi olmuştur. Üstelik, Batıya gönderilen Müceddidlerden birisini (George Cantor) de kendisi eğitmiştir.

İşte aynen bu örnekte olduğu gibi, tabloyu dikkatli bir şekilde incelersek, Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın da zülcenâheyn yani iki kutuplu oldukları sonucuna buradan ulaşırız. Çünkü her ikisi de, ilmin zahirî ve Batınî kutuplarını kendilerinde toplamış ve 14. asrın gerçek Müceddidleri oldukları

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

bütün sâdık ihbâr-ı gaybî işaretlerle tasdik edilmiştir. Ayrıca, tabloda dikkat edilirse Doğuya gönderilen Müceddidlerden İmâm-ı Rabbânî, İbrahim Hakkı Erzurûmî ve Bedüzzaman Said-i Nûrsî'nin de zülcenâheyn olduğu görülür.

Fakat buna karşılık, Batıya gönderilen Müceddidlerden sadece Isaac Newton zülcenâheyn, yani iki kutuplu olmaktadır. Çünkü Newton'un çalışmaları ve eserleri incelendiğinde her iki sahada da eserler verdiği görülebilir.

Ayrıca Batı dünyasına gönderilen Müceddidleri incelediğimizde, bunların batının ilerlemesinde ve kültürel gelişmesinde öncü eserler verdiklerini ve aynı zamanda Hz. İsa'nın gelişine zemin hazırlayan ve O'nun öncüsü olan kişiler olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü bu kişilerin yaptıkları yenilikler ve bilimsel çalışmalar, batı dünyasını hakikate ve İslâm'a yaklaştırmış ve böylece pozitif bilimler yoluyla Allah'ın varlığına deliller getirmeye yönelik çalışmalar yapmışlardır. Bu Müceddidlerin bazılarına dikkat edilirse birer Matematikçi veya Fizikçi oldukları da göze çarpmaktadır. Demek ki, Hz. İsa'ya da bu sayı ve hikmet ilminin verileceği ve bu ilmin çok yüksek bir seviyede olacağı buradan anlaşılmaktadır.

Çünkü Hz. Mesih ilk gelişinde ilimsizdi ve bu haliyle yarı cahil sayıldı ve bu yüzden ikinci gelişinde, Allah katından kendisine verilecek çok yüksek bir ilim ve hikmet, yani anlayış gücüyle âlim olma mertebesine O da ulaşacak ve böylece İslâm'ın batı dünyasına hakim olması için bir Müceddid olarak görevini yerine getirebilecektir.

Son 600 Yıl İçerisinde Doğu ve Batı	
--	--

Doğu Dünyasına Gönderilen Müceddid İsmi
--

Doğu Dünyasına Gönderilen Müceddidin Eseri

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

Batı Dünyasına Gönderilen Müceddid İsmi

Batı Dünyasına Gönderilen Müceddidin Eseri

Müced-didin ve Eserinin Görev Süresinin Başlangıcı (Hicrî Tarih)

Müced-didin ve Eserinin Görev Süresinin Sonu (Cifrî Milâdî Tarih)

Fatih Sultan Mehmed Han- İmâm-ı Suyûtî

İstanbul'un Fethi- Celâleyrefsi

Leonardo Da Vinci- Martin Luther King

Rönesans – Protestan Mezhebi

900

1555

İmâm-ı Rabbânî Ahmed-i Farûkî

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

Mektubât

Galileo Galilei- Nostra-damus

İki Büyük Yer Sistemi (Deneysel Fizik) - Yüzyıllar / Dörtlükler

1000

1666

İbrahim Hakkı Erzurûmî

Ma'rifet-nâme

Isaac Newton

Doğa Bilimlerinin Matematik-sel İlkeleri (Yerçekimi Yasaları, Gravitasyon, Optik ve Kronoloji)

1100

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

1777

Mevlanâ Hâlid-i Bağdadî

Hızır Tezkîreleri, Risaleleri

George Cantor-Ernest Renan

Sonsuz Setler Teorisi - İsevîlik Yazıları

1200

1888

Bedüzzaman Said-i Nûrsî

Risâle-i Nûr

Albert Einstein-Jose Maria Escrava

Genel Görelilik Teorisi Opus Dei

1300

1999

Hz. Mehdî

-

Hz. İsa

-

1400

2222

Tablo-I Son 600 Yıl İçerisinde Doğu ve Batı Dünyasına Gönderilen Müceddidler.

Ayrıca dikkate çarpan bir diğer hususun da, Batı dünyasında ortaya çıkan bu öncü kişilerin tarihçe-i hayatları incelendiğinde ekserinin, batı dünyasında dışlandığı ve çok büyük sıkıntılarla mücadele ettikleri görülebilir. İşte yaptıkları öncü çalışmalarla, bilim ve insanlık tarihinde büyük devrimler gerçekleştiren bu öncü kişiler bütün birikimlerini, âhir zamanın son Müceddidi ve kıyametin en büyük alâmetleri olan Hz. Mehdi ve Hz. İsa'ya transfer etmektedirler. Ayrıca yine bu kişilerin eserlerini incelediğimizde, Hz. İsa'nın gelişini açık bir şekilde müjdelemekte olduklarını görebiliriz. Buna birkaç örnek verecek olursak; örneğin, Leonardo Da Vinci'nin resimlerinin çoğunun Hz. İsa ve annesi Hz. Meryem ile ilgili olduğunu görürüz. Yine aynı

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

İsmi/Eseri

Yaşadığı Dönem (Milâdî)

Yaşadığı Dönem (Hicrî)

1

Ömer Bin Abdulaziz-

İmâm-ı Âzâm Ebû Hanefî Nûman Bin Sâbit

Ömer Bin Abdulaziz, ilk büyük İslâm Halifesidir. İslâm devletini genişletmiş ve bir ilim ve kültür medeniye

680-720

699-797

60-101

80-150

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

2

İmâm-ı Şafîî Ebû Abdullah Muhammed Bin İdris

Büyük bir müctehid ve Şafîî mezhebinin kurucusudur. Hadis, Fıkıh, Lügat ve Kelâm ilimlerinde birçok es

767-820

150-204

3

İmâm Ahmed Bin Hanbel

Büyük bir müctehid ve Hanbelî mezhebinin kurucusudur. Üçyüz binden fazla hadis ezberleyerek bunları

780-855

164-241

4

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

İmâm-ı Buhârî Ebû

□ □

Muhammed Bin İsmâil

Kur'ân'dan sonra dünyanın en mu'teber İslâm kitabı olan Sahih-i Buhârî isimli hadis kitabını, altı yüz bin

810-870

194-256

5

İmâm-ı Gazzâlî Ebû Muhammed Bin Muhammed

İslâm âlimlerinin en b y klerindenidir ve m ctehiddir. O kadar çok kitap yazdı ki sayısını ömrüne bölününce g

1058-1111

450-505

6

Abdulkâdir-i Geylânî Eb  Muhammed Bin Mus 

Ceng  Dost

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

Abdulkâdir-i Geylânî, hem seyyid ve

hem de şerif olup Peygamberimi

1078-1166

471-561

7

Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî

Mevlânâ Hz., en büyük üç evliyâdan birisi olup daha beş yaşındayken **Mânevî Kâtibi** bin beş yüz

1207-1273

604-672

8

Şâh-ı Nakşîbend Behâeddin

Bin Muhammed Buhârî

Evliyânın büyüklerinden ve Nakşîbendî tarikatının kurucusudur. Allah'a ulaştıran tasavvuf yollarını ders v

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

1318-1389

718-791

9

Fatih Sultan Muhammed Han-

İmâm-ı Suyûtî Celâleddin

□

Bin Muhammed

Fatih, İstanbul'un Hz. Peygamberin müjdelediği fethini gerçekleştiren büyük bir Müceddiddir, İslâm'ın ba

1429-1481

1445-1505

833-886

849-911

10

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

İmâm-ı Rabbânî Ahmed-i Farûkî

İslâm âlimlerinin en yükseklerinden birisidir ve nübüvvet yolunun tamamı için bir ilâhî hikmeti ve Rasûl

1563-1636

971-1034

11

İbrahim Hakkı Erzurumî

Sofiyeye Âliyeden ve İslâm âlimlerinin büyüklerindedir. Ma'rifetnâme isimli eseri çok kıymetlidir. Dinî ve a

1707-1781

1121-1195

12

Mevlânâ Hâlîd-i Bağdadî

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

İslâm âlimlerinin mütehassıslarından ve Nakşîbendî tarikatının büyüklerinden de büyük âlim yetiştirmişti

1776-1826

1192-1242

13

Bedüzzaman Saîd-i Nûrsî

Peygamber efendimiz tarafından âhîr zamanda geleceği bildirilen Üç Mehdi'den Birisidir. İmân hakîkatle

1876-1960

1293-1380

Tablo-II Hz. Muhammed (S.A.V.)'den Hz. Mehdi'ye Kadar 1400 Yıl İçinde Gelen Müceddidler

İSLÂM ÂLİMLERİNİN HZ. MEHDİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ

Genel olarak Ehl-i Sünnet âlimlerinin, özel olarak da onlardan birkaçının Hz. Mehdi ile ilgili görüşlerini burada kısaca özetleyeceğiz. Kural olarak bazı İslâm âlimleri, "Allah, bu ümmet

için her yüz senenin başında, dini tecdid edip yenileyecek kimseler gönderecektir” meâlindeki hadis-i şerife dayanarak “periyodik olarak gelen imân müceddidleri”ne de bir nevî Mehdi gözûyle bakmışlardır. Ehl-i Sünnet âlimlerine göre Mehdi, Hz. Peygamber'in (SAV) son ve en büyük halifesidir. Risâlet-i Ahmediyenin

hakikî vârisi

ve Rasûlullah'ın

gerçek vekîlidir

. Ehl-i Sünnette Mehdilik bir inanç meselesi olarak kabul edilmemiştir. İlk akâid (temel inanç bilgileri) kitaplarında Mehdi meselesi yer almamaktadır. Zira bir akâid konusu olarak düşünülmemiştir. İmâm-ı Azâm'ın El- Fıkh-ül Ekber isimli kitabında, Matûridî ve Eş'ârî'nin eserlerinde bu hususa temas edilmemektedir. Kelâm âlimleri Mehdiliği imâmetle ilgili bir mesele olarak kabul etmişlerdir. Fakat İmâmet konusu da daha sonraki dönemlerde kelâm kitaplarında yer almıştır. Mehdiliği geniş çaplı bir sosyal hareket olarak değerlendiren ve kötü durumdaki toplum ve cemiyet için bir ümit ışığı ve müsbet bir unsur şeklinde yorumlayan İslâm âlimleri de vardır. Şimdi tarih sıralamasına göre, bu İslâm âlimlerinden bazılarının görüşlerine kısaca değinelim:

İbn-i Hâcer El-Heytemî: Hz. Mehdi ile ilgili eserini Sünnî Mehdi akidesini ortaya koymak için te'lif etmiştir. Gerçek Mehdi'den önce birtakım yalancı mehdilerin ortaya çıkacağını belirtmiştir. Onun bu eseri aynı zamanda bir fetva niteliğindedir. Eserini yazmaya sevkeden etken ise, kendi döneminde (Hicrî 10. yüzyıl) bir grubun, kırk sene önce ölen liderlerinin âhir zamanda Mehdi olarak tekrar geleceğine inanmaları olmuştur. Bu eseri aynı zamanda Şiîlerin buna benzeyen Mehdi inançlarını çürütmek amacıyla te'lif etmiştir.

Taftazânî: İslâm ilim tarihinin en büyük kelâm âlimlerinden birisidir. Taftazânî, Mehdi meselesini imâmet konusunun bir ek bahsi gibi ele almaktadır. Hatta Hz. İsa'nın nuzûlü'nü de bu konuya dahil etmiştir.

Mevdûdî: Yakın çağımızın en büyük âlimlerinden birisidir. O da bu konuda kayda değer yorumlar yapmıştır. Şöyle der: “Mehdi ne zaman gelirse gelsin, o kendi zamanının ihtiyaç duyulan bilgilerini, kültürünü, ahvalini, zorunlu şeylerini ve çözülmesi gereken önemli problemlerini çok iyi bilecek, yüzyıllardır çözüm bekleyen bu problemlere akılcı ve kolay çözümler getirerek zamanına uygun tedbirler alacak, kendi dönemindeki ihtiyaç duyulan fennî ve ilmî buluşlardan, aletlerden faydalanacak ve onları en iyi şekilde kullanacaktır.

Bedüzzaman: Hiç şüphesiz son yakın çağın en büyük mütefekkeri ve 13. asrın gerçek Müceddididir. Onun bu konudaki yaklaşımı İbn-i Haldun'un sosyolojik tahlilleri ile yakınlık arz etmektedir. Bedüzzaman, Mehdi konusunda olağanüstü bir şahıs beklentisi içinde değildir. O,

Her şeyin kevnî kanunlar içerisinde cereyan edeceğine inanır. Bu bakımdan nasların zâhirine, akla uygun olsun veya olmasın, yapışıp kalan katı tutumlu ilim adamlarından değildir. Mesela “Muslih”, “Mürşid-i Ekmel”, “Müceddid”, “Halife-i Zîşan” gibi tabirleri de gelecek olan Mehdi'nin bir sıfatı olarak görmektedir. Fitne zamanlarında bir ıslahatçının bulunmasını, Allah'ın kâinata koyduğu kevnî ve sosyolojik kanunların bir sonucu olarak görmektedir. O'na göre kıyamete yaklaşılacak âhir zamanın en büyük fesadına karşı, Allah tarafından en büyük bir Müceddid ve Mürşid-i kâmil olan bir zât görevlendirilecek ve o zât da Ehl-i Beytten, yani Peygamber efendimizin (SAV) mübarek soyundan olacaktır.

O'na göre bir şahıs ne kadar kuvvetli olursa olsun büyük bir ıslahatı tek başına yapamaz. İşte bu yüzden, Mehdi'nin beşerî güç kaynağı, Âl-i Beyt-i Nebevî, yani Rasûlullah'ın soyundan gelen insanlardır. Dolayısıyla Mehdi, tek başına hiçbir kuvveti ve gücü olmadığı halde, bu mübarek nesille birlikte ortak hareket etmesi durumunda, muazzam bir güç elde edeceği sonucuna ulaşılmaktadır ki, yapacağı pek çok harika işi de yine onların yardımıyla başaracağını buradan anlıyoruz. Bedüzzaman bu konu ile ilgili olarak şöyle der:

“Eski zamandan beri bütün ehl-i hakikatin başında onlar vardı. Ehl-i kemâlin namdar reisleri yine onlardı. Şimdi de kemiyeten (sayısal olarak) milyonları geçen bir nesl-i mübarektir. Elbette, o kuvve-i âzimedeki bir hamiyet-i âliye feveran edecek ve Hz. Mehdi başına geçip, tarîk-ı hakk ve hakikate sevkedecektir. Böyle olmak ve böyle olmasını beklemek, bu kıştan sonra baharın gelmesi gibi, âdetullahtan ve rahmet-i ilâhiyyeden bekleriz ve beklemekte haklıyız..”

Bedüzzaman'a göre Mehdi'nin üç önemli görevi vardır:

a)- Maddecilik ve Tabiatçılık (Gücünü Darwinist felsefeden alan Materyalizm ve Ortaçağ doğmatik felsefesinden alan Naturalizm) fikrini tam susturmak,

b)- İslâm Şeriatını ihyâ etmek, yani yeniden canlandırmak,

c)- Bütün iman ehlinin yardımıyla ve ittihad-ı İslâm'ın desteğiyle, bütün âlimler ve velîlerin, bilhassa her asırda Hz. Peygamberin soyundan gelen oldukça çok ve güçlü bulunan seyyid ve şeriflerin iltihakıyla büyük tecdid vazifesini yapmaya çalışmak.

Mehdi, her şeyi mu'cizevarî bir şekilde silahla düzelten bir şahıs değildir. Bedüzzaman, Mehdi'yi normal bir insan, büyük bir ıslahatçı olarak görmekte ve etrafındaki nuranî cemiyetten bahsetmektedir. Rasûlullah (SAV)'ın sünnetini ihyâ edeceğini, Süfyan'a (İslâm Deccalı) karşı olan mücadelesinin de silahla değil manevî olacağını belirtmiştir. Böylesine esbâb dairesinde hareket eden bir zâtın muvaffak olması kudret-i ilâhiye noktasından da mümkündür. Bir dakikada yer ve gök arasını bulutlarla doldurup boşaltan, bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eden, bahar içinde bir saatte yaz mevsimini, yazda bir saatte kış fırtınasını icâd eden Allah (C.C.) Mehdi ile de İslâm âleminin karanlıklarını dağıtabilir. Her ne kadar rivayet edilen hadisler ahad ise de, Fezâil-i â'mal (ibadetlerin sevapları) ve hâdisât-ı İslâmiye (gelecekte Müslümanların başına gelecek hâdiseler) bu durumu daha iyi ispatlar.

Şİİ İNANCINDA MEHDİLİK

Mehdi inancı, Şiîlikte temel iman esaslarından biri olmasına rağmen Şiî grupları arasında da farklı ayrılıklar vardır. Zeydîlik dışında hemen hemen her Şiî fırkasının gizli imamı, kayıp Mehdi'dir. Bu gizli imamlar, "zâhir" imamlardaki mevcut vasıfların hepsine sahiptir. Gizliliğin ardından bir gün mutlaka ortaya çıkacak ve ilâhi yardım O'nu destekleyecektir. O'nun zuhuru, sadece dünyayı zulüm ve haksızlıklardan kurtarmak için değil, muhtelif hükümdarlar elinde çok haksızlıklara uğramış olan Rasûlullah'ın (SAV) soyunu da saadete kavuşturacaktır. Gizlenmiş durumda olan bu Mehdi, hiçbir zaman insanlardan tamamen uzak, yalnızlık içerisinde değildir. Kalbi temiz ve Allah'tan korkan takva sahiplerinin onunla çeşitli münasebetleri olabilir. O, zaman zaman onların ya bir ihtiyacına cevap verir veya kötülükten sakındırır ve onları doğruya yönlendirir. Şiî eserlerinin hemen hemen hepsinde, Mehdi ile görüşenlerin isimleri ve ne münasebetle görüştükleri de uzunca anlatılmaktadır. Bununla birlikte bu ilişki, sadece şahsî değil, başka ehliyetli kimselerin vasıtasıyla da her türlü sorunun cevaplandırılmasında ve problemlerin çözülmesinde de geçerlidir. Kayıp imamdan istifade etmeyi hadislerle de delillendirmeye çalışır ve O'ndan istifadeyi, insanların güneşten istifadesine benzetirler.

Şiî düşüncesinde, Mehdi geçmiş peygamberlerin birçoğunun özelliklerini de taşımaktadır. Mesela, Hz. Nuh'un ömrünün uzun oluşu, İbrahim a.s.'in doğumunun gizli ve insanlardan ayrı oluşu, Musa a.s.'in korkusu ve gizlenişi, İsa a.s. hakkında insanların ihtilaf etmeleri, Eyyub a.s.'in her türlü dertlerinden sonra refaha kavuşması ve Hz. Muhammed'in kılıcı ile çıkıp halkı doğru yola sevk etmesi ve kendisine tabi kılması Mehdinin taşıdığı vasıflardandır.

Yine Şiîlere göre, Mehdi zuhur ettiğinde yanında Musa a.s.'in ordusuna yedirip içirdiği meşhur taşı, büyük ve küçük iki cefr (Şia'ya göre Cefr, cifir ilmiyle ilgili büyük bir kitap olup, dünyanın

sonuna kadar her şeyi içine alan, Batınî, siyasî ve dinî bir bilgi mecmuasıdır), Hz. Ali ve Hz. Fatıma'nın mushafı "El-Câmia" ve birinde kıyamete kadarki Mehdi'nin dostları, diğerinde de düşmanlarının vasıflarının yazılı olduğu "İki sahife" bulunacaktır. Hz. Peygamber'in kılıcı ve zırhı da O'nun yanında olacaktır.

HZ. MEHDI'NİN İSMİ, SOYU VE ÖZELLİKLERİ

Bu kısımda yüzyıllardır tartışma konusu olan Mehdi hakkındaki önemli meselelerin bazılarını değinerek hakikî Mehdi'yi ve özelliklerini tanımaya çalışacağız.

HZ. MEHDI'NİN İSMİ

İslâm tarihi boyunca Hz. Mehdi'nin hangi isimle geleceği hep tartışma konusu olmuştur. Bu konuyla ilgili sadece isminin Peygamber efendimizin ismine benzeyeceği belirtilmiştir. Bundan başka bu konuda en önemli bilgiyi, evliyânın en büyüklerinden biri ve Rasûlullah'ın hakikî vârisi olan Abdülkadir-i Geylanî Hz. vermiştir. Abdülkadir-i Geylanî Hz., Rasûlullah (SAV)'in âhir zamana yakın geleceğini müjdelediği üç mehdi'nin isimlerini tek bir isim altında zikreden dörtlüklerden oluşan önemli bir kasidesinde değinerek âhir zamanda gelecek önemli bir "Mürîd"inden bahseder.

İşte bu mürîd, Peygamberimizin işaret ettiği üç Mehdi'den en büyüğü ve sonuncusuna işaret etmektedir. Gavs-ı âzam Abdülkadir-i Geylanînin nazım şeklinde yazılmış aşağıdaki dört satırlık kasidesi, Gavsın bu önemli mürîdinden (gelecekte ortaya çıkacak olan) bahsetmektedir:

مُرِيدٌ مِّنْ دُونِكَ يَا مَعْشَرَ الْبَشَرِ
أَمَّا بَيْنَنَا وَمَنْ بَيْنَهُمْ فَحَبْلٌ مُّسْتَقِيمٌ
فِيهِ تَفْتَاكُ حَبْلِ الْوَحْدِ الْوَحِيدِ
فِيهِ تَفْتَاكُ حَبْلِ الْوَحْدِ الْوَحِيدِ

مُرِيدٌ مِّنْ دُونِكَ يَا مَعْشَرَ الْبَشَرِ
أَمَّا بَيْنَنَا وَمَنْ بَيْنَهُمْ فَحَبْلٌ مُّسْتَقِيمٌ
فِيهِ تَفْتَاكُ حَبْلِ الْوَحْدِ الْوَحِيدِ
فِيهِ تَفْتَاكُ حَبْلِ الْوَحْدِ الْوَحِيدِ

Mehdi, Hz. Peygamber'in soyundandır. Dolayısıyla, Fatımat-üz Zehrâ'nın çocuklarından birisinin soyundandır. Nesebi, Hz. Hasan'ın kanalıyla Hz. Fatıma'ya dayanır. Dedesinin Hz. Hüseyin olduğu da söylenmekle birlikte, İslâm âlimlerinin büyük bir çoğunluğu O'nun, Hz. Hasan'ın soyundan geldiğini kabul etmişlerdir. Bazı âlimler bu konuyla ilgili şöyle der: "Hz. Hasan, Allah için Hilâfeti terk edince, Allah O'na, mükafat olarak "Kutup" mertebesini verdi ve Hz. Mehdi'yi O'nun nesebinden kıldı. Böylece, Hilâfet de O'nunla (Mehdi) tamamlanmış olacaktır. Bu âlimler, Hz. Ali'nin Hz. Hasan'ı methedici sözlerini, bu görüşe delil olarak getirmektedirler. Ümmü Seleme'den gelen bir rivayette şöyle denilmektedir: Rasûlallah'ın şöyle dediğini işittim:

"Mehdi benim soyumdan, Fatıma'nın çocuklarının soyundan birisidir. Ben, Vahiy üzere savaştığım gibi; O da, Sünnetim üzerine savaşacaktır.."

HZ. MEHDI'NİN ÖZELLİKLERİ

Rivayetlerde Mehdi'nin bazı özelliklerinden de bahsedilmiştir. Bu özellikler, O'nun vücut yapısı, ahlakı, ortaya çıkış zamanı, yaşadığı toplumun yapısı ve içinde bulunduğu zamanın şartlarına aittir. İslâm âlimleri, Hz. Mehdi'nin özelliklerinden bahsedilmesini, insanların Mehdilik iddiasında bulunabilecek kişileri, bu özelliklerle karşılaştırarak aldanmalarına engel olma ve gerçek Mehdi'yi doğru olarak tanıyabilme hikmetine bağlı olabileceğini söylemişlerdir. Ayrıca bu rivayetlerden, Hz. Peygamber'in bazı insanların Mehdilik iddiasıyla ortaya çıkacak olmasına bağlı olarak, ümmetini bunlara karşı bir uyarı niteliğinde oldukları anlaşılmaktadır. Mehdi hakkında gelen rivayetlerde, O'nun

burun yapısından başındaki sariğın şekline kadar çok detaylı bilgiler verilmektedir. İbn-i Hacer bu işaretlerden altmış kadarını eserlerinde belirtmiştir. Buna göre Mehdi'nin doğum yeri Medine'dir ve rengi esmerdir. Konuşmaktan sıkıldığı zaman, sağ elini sol dizine vurur. Çağdaş bazı âlimlere göre ise, Mehdi'nin kendisi de hakikî Mehdi olduğunu önceden bilemeyecek fakat daha sonradan anlayacaktır. Ayrıca istediği Salih kullarını, onun Mehdi olduğuna muttali kılacaktır.

A)- Mehdi'nin Maddî/Bedenî Özellikleri:

- Alnı açık ve geniş, yüzü güzeldir,
- Kaşları ince, yüzü parlak, gözleri siyah ve büyüktür,
- Yüzü, parlayan yıldız gibidir ve sağ yanağında siyah bir ben vardır,
- İsrâiloğullarının erkeklerine benzer,
- Dişleri aralıklı, alnı geniştir,

- Mehdi, genç görünüşlü bir adamdır: “Mehdi bizden, Ehl-i Beytten bir gençtir. İhtiyarlarımız ona yetişemeyecek, gençlerimiz ise ona yetişmeyi ümit edecektir.”

B)- Mehdi'nin Manevî/Ahlakî Özellikleri:

1. Allah'tan Çok korkar: “Mehdi, gerges kuşunun kanadı ile titremesi gibi Allah'tan çok korkan bir kimsedir. Mehdi, Allah'a karşı son derece boyun eğicidir.”

2. Ahlakı Peygamberimize benzer: Mehdi, ahlak bakımından Peygamber'e benzer; “Ahlakı, benim ahlakım olan bir evladım çıkacak.”

3. H.z. Mehdi, zamanın en hayırlısıdır: “Mehdi, zamanındaki insanların en hayırlısıdır. Devrinde, yeryüzünün en hayırlısı kendisi olacaktır.”

4. Gizli bir gücün sahibidir: “O, kimsenin bilemediği gizli bir gücün sahibi olduğu için kendisine Mehdi denilmiştir.”

5. Hiç kimseden bir beklentisi olmaz: “Mehdi bizden, Ehl-i Beyttendir. O, benim ümmetimden, tenezzül etmeyen, Allah'tan başka

hiçbir varlığa minnet duymayan bir şahıstır.

6. Gözden uzak olur: “Geceleri ibadet ile meşgul olup, gündüzleri gizli olacak”

7. Meleklerin yardımıyla desteklenir: “Allah (CC) O’na, üç melekle yardım edecektir. Onlar, Mehdi’ye muhalefet edenlerin yüzlerine ve arkalarına vuracaklardır” (Bu hadis, “Melekler, onların (kafirler) yüzlerine ve arkalarına vurarak canlarını alırlar” âyetiyle benzerlik gösterir).

8. Helal ve Haram konusunda çok hassastır: Hz. Hüseyin’e soruldu ki: “Mehdi hangi alâmetlerle bilinir?” Şöyle cevap verdi: “Gönül rahatlığı ve vakar sahibi oluşu ile, helal ve haramı çok iyi bilmesi ile.”

9. İhtiyacını bildirmez: Hz. Hüseyin’e (ra) yine soruldu ki, “Mehdi, başka hangi alâmetlerle bilinir?” Şöyle cevap verdi: “İnsanlar, O’na muhtaç olurlar. O ise, insanlara ihtiyacını bildirmez.”

10. Muhiddin-i Arabî’ye göre Hz. Mehdi’nin 9 özelliği vardır:

1. Basiret sahibi olması,

2. Kutsal Kitabı anlaması,

3. Âyetlerin manasını bilmesi,

4. Tayin edeceği kimselerin hal ve hareketlerini bilmesi,

5.Öfkelendiğinde bile merhamet ve adaletten ayrılmaması,

6. Varlıkların sınıflarını bilmesi,

7. İşlerin girift taraflarını bilmesi,

8. İnsanların ihtiyacını iyi anlaması,

9. Bilhassa kendi zamanında ihtiyaç duyulan gaybî ve cifrî ilimlere vukufunun bulunması ve çok az bilinen bu gaybî ilimlerden haberdar olması.

C)- Hz. Mehdi'nin sosyal özellikleri/icraatları

1. **Mehdi'nin Fazileti:** Mehdi'nin faziletine dair şöyle bir rivayet nakledilir: ***“Abdumuttalib'in evlatları olan bizler, Cennet ehlinin efendileriyiz. Ben, Hamza, Ali, Cafer, Hasan, Hüseyin ve Mehdi. İbn-i Hacer bu husustaki tahlilinde, O'nun faziletli kılınmasının sebebi olarak, zamanındaki ağır fitneleri göstermektedir. Zamanındaki fitnelerin zorluğu sebebiyle onun meziyetleri çoktur”*** der. Bazıları O'nu, fazilet bakımından Dört Halife'den daha önde görmüşlerse de İbn-i Hacer Heytemî ve Es-Seferanî gibi zâtlar, O'nun Dört Halife ve Sahabeden sonra geldiği hususunda icma olduğunu söylemişlerdir. Hz. İsa'nın onun arkasında namaz kılacağına dair rivayetlere dayanarak bazıları O'nun bir Peygambere imamlık yapacak kadar faziletli oluşuna dikkat çekmişlerdir. Hz. Ali'den (ra) gelen bir rivayette, Mehdi ve askerlerinin fazileti hakkında şöyle denilir:

“Öncekiler onları geçemediği gibi, sonrakiler de onlara yetişemez.”

2. **Hz. Mehdi Mücadelecidir:** Hz. Mehdi üstün ahlakıyla ve güçlü, mücadelecî karakteriyle tüm inananlara örnek olacaktır:

“Mehdi, Doğu tarafından çıkacak, karşısına dağlar bile dikilse onları ezip geçecek, dağlarda kendisine yol bulacaktır.”

3. **Dinî Gayreti Çok Yüksek:** ***“İslâm'ın aleyhine söylenecek bir söz bile, ona ağır gelir.”*** Bu

hadisten anlıyoruz ki, Mehdi dinî meseleler üzerinde yoğun ve etkili bir

çalışma içerisine girerek İslâmiyet aleyhinde gelişen materyalist ve ateist akımların tümünü susturacak ve İslâm'ın dünya gündemindeki yükselişini ilerletecek çalışmaları titizlikle yürüteceğini anlıyoruz.

4. Mehdi Dünyayı Adaletle Dolduracaktır: Mehdi'nin, daha önce zulüm ile dolu olan yeryüzünü adaletle dolduracağına dair çok sayıda rivayet vardır. Hatta bu konuda denebilir ki, Mehdi'den bahseden hadislerin hemen hemen tamamına yakınında bu husus dile getirilir. Biz burada bunlardan birkaçına yer vereceğiz. Abullah Bin Mesut'tan gelen bir rivayetin son kısmında şöyle denilmektedir:

“Şüphesiz Ehl-i Beytim, benden sonra belalara uğrayacak, sürülecek ve kaçırılacaklardır. Bu iş şu noktaya varacak. Doğu yönünden siyah sancaklı bir kavim (Burada siyah sancaklılar olarak, Türkler kastediliyor ve Mehdi'nin onların arasından çıkacağına işaret ediyor) gelecek, hayrı (hükümdarlığı ve yönetimi) isteyecekler, fakat onların bu isteği yerine getirilmeyecektir. Bunun üzerine onlar da savaşacaklar ve onlara yardım edilecektir (Burada, Osmanlı Devleti ve Türkiye'nin kuruluşu kastediliyor olabilir). Bundan sonra kendilerini istedikleri hükümdarlık verilecek, fakat onlar bunu Ehl-i Beytimden bir adama (Hz. Mehdi) teslim edeceklerdir. Bu kişi de, yeryüzünü daha önce zulümlerle doldurulduğu gibi (Burada, Hz. Mehdi'nin zuhûrundan önce yeryüzündeki savaşların biteceğine bir işaret olabilir), adaletle dolduracaktır. Sizden kim buna ulaşırsa, kar üzerinde sürünerek de olsa, anlara yardıma gelsin, zira o Mehdi'dir.” Yine Hz. Ali'den gelen bir rivayet şöyledir: Hz. Ali, Hz. Hasan'a bakarak şöyle demiştir; ***“Benim bu oğlum, Rasûlullah'ın kendisini isimlendirdiği gibi efendidir. Bunun soyundan, Nebî'nin ismiyle isimlendirilmiş, ahlakta O'na benzeyen ama yaratılıştaki O'na benzemeyen birisi***

çıkacaktır. Rasûlullah (sav) daha sonra, O'nun yeryüzünü adaletle dolduracağını anlattı."

5. Mehdi Döneminde Bolluk ve Bereket Olacaktır: “Birisini O'na gelir ve şöyle der: Ya Mehdi! Bana ver. O da taşıyabileceği kadar elbisesini doldurur.” Aynı hadisin Müsned'deki rivayetinde şu ilave vardır: “Gök, üzerlerine bol bol yağmur yağdırır; yer, bitkilerinden hiçbir şeyi saklamaz ve mal değersiz hale gelir. Mehdi dönemindeki bu bolluk, onun cömertliğinden ve fetihlerden dolayı ganimetlerin çoğalmasındandır.”

Bu hadisten anlıyoruz ki, Mehdi döneminde etkili ve verimli tarım yöntemlerine dayalı çalışmalar sayesinde her türlü ürün rekoltesinde büyük artışların meydana geleceği ve üretilen mal miktarlarında teknolojinin de gelişmesiyle aşırı bir artışın yaşanacağını hadisten açık bir şekilde anlıyoruz.

6. Çalışanlara Disiplinli Davranır, Miskinlere Merhamet Eder: Bu konuyla ilgili olarak, Mehdi'nin çevresi ile uyum içinde olacağı ve insanlarla iyi geçineceği anlaşılmaktadır. Dolayısıyla Mehdi'nin çalışma ve iş hayatıyla ilgili gerçekleştirdiği reformlar ve yenilikler iş disiplinini sağlayacak ve çalışma hayatını daha zevkli ve kolay bir hale getirecektir.

7. Herkes Tarafından Çok Sevilir: “Allah yeryüzündeki bütün insanların kalplerini onun muhabbetiyle dolduracaktır. Ümmet-i Muhammed'den memnun olmadık hiçbir fert kalmaz. Allah onun muhabbetini insanların kalplerine yerleştirecektir. Böylece onlar, gündüzleri aslan kesilen ve geceleri de ibadetle geçiren bir toplum

olacaklardır. Onun halifeliğinden yer ve gök ehli, hatta havadaki kuşlar bile razı olacaklardır.”

Bu hadisten anlıyoruz ki, Mehdi yeryüzünün tüm insanları tarafından tanınan ve sevilen bir kişi olacak ve onun gerçekleştirdiği dünya çapındaki olumlu gelişmeler tüm dünya tarafından yakından takip edilecek ve örnek alınacaktır.

8. Mehdi Zamanında Yaşamak Herkesin İsteddiği Birşey Olacak: “Mehdi'nin zamanında küçükler büyük, büyükler de küçük olmayı temenni eder.”

Bu hadisten anlıyoruz ki, Mehdi'nin içerisinde yaşadığı zaman dilimi diğer zamanlara göre daha verimli ve üstün bir kıymet taşır. Dolayısıyla bu dönemde, tüm insanlık tarihinde eşine rastlanmadık bir ilerlemenin ve ivmenin yaşanacağını, daha önce uzun seneler boyunca elde edilemeyen yeniliklerin bir çırpıda keşfedileceğini ve hayatın oldukça kolaylaşacağını anlıyoruz.

9. İrşad ve Tebliğ Gücü Çok Yüksek: “Hz. Mehdi, kuru bir ağacı diktiğinde o ağaç hemen yeşillenip yapraklanacaktır. Onun zamanında cahil, cimri ve korkak bir adam hemen âlim, cömert ve cesur olur.”

Bu hadisten anlıyoruz ki Mehdi, irşad ve tebliğ yöntemi olarak en etkin yöntemleri ve usûl-i dine ait hakikatleri en iyi bir biçimde anlatarak insanları irşad edecek ve aynı zamanda kullandığı tebliğ yöntemlerinde de bu hassasiyeti koruyacaktır.

10. Zalimlere Karşı Hakkı Savunur: “Mehdi zalime karşı hakkı müdafaa edecektir. Hatta zalim bir insanın azı dışında kalan haksız

bir lokmayı bile ondan çekip alacak ve sahibine iade edecektir.”

Bu hadisten de anlıyoruz ki, Mehdi döneminde zalim ve haksız kişilere karşı büyük bir hukuksal ve adalete ve eşitliğe dayalı insanî bir mücadelenin başlatılacağı ve herkesin hakkının sorulacağı bir dönemin yaşanacağı anlaşılmaktadır.

11.□ Deccal Tarafından Takip Edilir: “Deccal çıkınca, ona karşı mü'minlerden bir şahıs (Mehdi) yönelir. Derken o mü'min kimseye birçok silahlılar, Deccal'ın merkezlerde gözetleme yapan silahlıları karşı çıkarlar.”

Bu hadisten de anlıyoruz ki, Mehdi Deccal tarafından takip edilecektir. Deccal'ın birtakım askerî birimleri tarafından yapılan bu gizli takip, Mehdi'nin çalışmalarını engellemeye yönelik olacaktır. Deccal'ın ne tür bir gözetleme yapacağı hadiste belirtilmemekle birlikte teknolojinin ilerlemesiyle, elektronik gözetleme, kamera ve görüntü teknolojisinin gelişmesiyle hadisin mücmel ifadesi daha anlaşılır bir hale gelerek, hadisi anlaşılır ve akla uygun bir şekilde te'vil edilebilmesini olanaklı kılmaktadır.

12. Eziyetlere Maruz Kalacaktır: Rasûlullah şöyle buyurmuştur: “Mehdi, bizden yani Ehl-i Beyttendir. Biz öyle bir ev halkıyız ki, Allah bizim için âhireti dünyaya tercih etmiştir. Benim Ehl-i Beytim muhakkak benden sonra bela, kaçırılma ve sürgüne uğrayacaktır. Benden sonra eziyet ve sıkıntılarla karşılaşacaklardır

.” Bu hadisten de anlıyoruz ki, aynen Ehl-i Beyt gibi, Hz. Mehdi de birçok sıkıntı ve eziyetlerle karşılaşacaktır.

13.□ Kutsal Emanetlerle Çıkar: “O, Peygamber (SAV)'nin bayrağı

ile çıkacaktır. O bayrak dört köşeli olup dikişsizdir ve rengi siyahtır. Onda bir Hicr (Hale) bulunur. O, Rasûlullah'ın vefatından beri açıklamış olup Mehdi çıkınca açılacaktır.”

Bu hadisten da şunu anlıyoruz ki, Mehdi Peygamber efendimizin kutsal emanetlerinin bulunduğu yerden çıkacak ve bu emanetler O'nun eline geçecektir. Bilindiği gibi bu kutsal emanetler, yüzyıllardır Osmanlı devletinin elindeydi ve halen de günümüzde Topkapı Sarayındaki Kutsal Emanetler Dairesinde bulunmakta olup, büyük bir özenle saklanmaktadır. İşte bu kutsal emanetler Mehdi çıkınca ortaya çıkarılarak kendisine ulaşacak ve böylece Peygamber efendimizin yüzyıllar öncesinden haber verdiği, mu'cizevî bir olay gerçekleşmiş olarak, bu emanetler Mehdi'nin eline ulaşmış olacak ve herkese

“Sadakte yâ Rasûlallah”

, yani doğru söyledin yâ Rasûlallah dedirtecektir.

14. Hz. Mehdi Aleyhinde Olumsuz Propaganda Yapılacaktır: İslâm düşmanı olan Deccal ve taraftarları, her türlü teknolojik vasıtayı kullanarak Hz. Mehdi'yi ve O'na taraftar olanları ve O'nunla aynı görüşlere sahip olan modern Müslümanları kötüleyecekler, halkın nazarında O'nun itibarını sarsmaya çalışacaklardır. Bu konuya bir hadis şöyle işaret etmektedir:

“Mehdi Deccal'ı görünce: “Ey insanlar! Rasûlullah'ın zikrettiği Deccal işte budur” der. Deccal hemen onunla ilgili emir verir ve O'nu karnı üzerine uzatırlar ve arkasından: “O'nu alın ve yaralayın”” der. Artık o zâtın sırtı ve karnı döve döve genişletilir. Bu sefer O'nu iki eli ve iki ayağı ile yakalar da fırlatır atar. İnsanlar Deccal'ın O'nu bir ateş içine attığını sanırlar. Halbuki O, bir Cennet içine atılmıştır.”

Bu hadise dikkat edilirse Hz. Mehdi'nin Deccal ile fiziksel bir mücadeleye girişeceğinden ve Deccal'ın Hz. Mehdi'yi yaralayarak sahte bir ateşe, yani aslında manevî bir Cennet hükmünde olan bir nevî duruma veya ortama sürükleyeceğinden mecazî bir şekilde

bahsedilmektedir. Burada dikkat edilirse, mücadelenin yapılacağı yer veya bölge ismi zikredilmemekte ve Hz. Mehdi'nin Deccal taraftarlarınca yapılan bu olumsuz propagandalar neticesinde halk tarafından da kötü olarak bilindiği için, kendisine yardım edilmeyeceğine değinilmektedir. Dolayısıyla hadisten, bu mücadele esnasında Mehdi'nin ilmî eğitim almış askerî gücünün, Deccal'ın eğitilmiş ordusundan çok çok küçük ve teknolojik olarak da ondan daha yetersiz olduğu sonucunu çıkarabiliriz.

15. Yoksullara Karşı Çok Merhametlidir: “Çalışanlar üzerine disiplinli olması, malı cömertçe vermesi ve yoksullara karşı çok merhametli olması, Mehdi'nin alametlerindedir.”

16. Sorumluluktan Kaçmaz: “Her görevi üzerine alır, zayıfa ve düşküne yardım eder.”

17. İki Defa Kaybolur: “Mehdi'nin iki gaybeti (gizlenmesi) vardır. Bu iki gaybetin birisi o kadar çok uzayacak ki, bazıları: “O öldü, bazıları da: “O gitti” diyeceklerdir. O'nu sevenler de, başkaları da onun yerini bilemeyeceklerdir. Sadece ona çok yakın hizmetçisi onun yerini bilir.”

HZ. MEHDİ'NİN ÇIKIŞ ZAMANI, YERİ ve İŞARETLERİ

Hadislere göre Dünyada yaşamak için sadece bir gün bile kalmış

olsa, Allah o günü uzatır ve o günde soyu Ehl-i Beyte dayanan Hz. Mehdi'yi gönderecektir. Hadislerden anladığımızı göre, bu durum Allah'ın bir vaadidir ve zamanı geldiğinde mutlaka gerçekleşecektir. İbn-i Hacer'in kaydettiğine göre, Mehdi'nin çıkışından önce öyle fitnelere ve kötülükler olacak ki, dünyanın başına öyle büyük felaketler gelecek ki, insanlar artık "Bugün dünyaya neler oluyor böyle, bütün bu büyük olayların sebebi nedir?" diye sormaya başlayacaklardır. İşte, hemen hemen bütün haramların helal sayılacağı ve her türlü günahın açıktan açığa işleneceği bu dönemin süresini belirleyen çok önemli iki olay ve orijin noktası vardır. Bunlardan birincisi, bu sürecin başlangıcında ortaya çıkan Hz. Mehdi ve ikincisi olan sürecin sonunda da gökyüzünden inecek olan Hz. İsa'dır. Dolayısıyla buradan şunu anlıyoruz ki, bu iki olay gerçekleşmeden kesinlikle kıyamet kopmayacaktır ve Hz. Mehdi Hz. İsa'dan önce ortaya çıkacaktır. Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanının gelip gelmediği hemen hemen bütün hicrî tarih boyunca tartışma konusu olduğu gibi günümüzde de bu tartışma bitmiş değildir. Hatta pek çok Müslüman, her sene hacca giderlerken belki Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanına denk gelirim diye, O'nunla karşılaşma ümidiyle rükün ile makam arasında beklerler. Hz. Mehdi'nin ortaya çıkış zamanı ve tam olarak tanınması konusunda belirli bir fikir birliği olmamakla birlikte bu konudaki en gerçekçi yorumu Üstad Bediüzzaman Said Nursî yapmaktadır. Bediüzzamana göre, Mehdi hemen ortaya çıkmayacak, görevine başladıktan sonra bir süre gizlenecek ve daha sonra gerçek Mehdi olduğu anlaşılacaktır. O'nun verdiği hicrî tarih ise, **Milâdî 2011** yılına işaret etmektedir. Mehdi'nin çıkacağı yer konusunda da bir fikir birliği olmamakla birlikte, hadisler göre O'nun Doğu tarafında çıkacak olan siyah sancaklı bir kavimin içerisinde belireceğine işaret edilmektedir. Bazı âlimler bu hadisin, Türklere ve onların kurmuş oldukları İslâm devletlerine işaret ettiği sonucuna varmışlardır. Kurtubî, onun Kuzey Afrika'dan çıkacağını söylemekte ise de, bu rivayetin aslı ve esası yoktur. Son dönemin en büyük âlimi olan Üstâd Said Nursî'ye göre, Âhir zamanda gelecek olan önemli şahısların çıkabileceği yerler olarak; Medine, Horasan, Kudüs, Şam ve İstanbul'u gösterir. Bunlar arasında da bilhassa son üçü,

yani **Kudüs, Şam ve İstanbul** en önemli merkezler olarak gösterilmektedir. Biz bu çalışmada, âhir zamanda gerçekleşecek önemli olayların merkezinin İstanbul olduğunu ve âhir zamanın tüm önemli şahıslarının ortak çıkış noktasının da yine İstanbul olduğunu ispatlamaya çalışacağız. Şimdi sırasıyla bu üç önemli merkezi inceleyelim ve ulaştığımız sonuçları grafiksel olarak bir harita üzerinde gösterelim:

KUDÜS: Kudüs, Süleyman Mabedi ile Yahudiler; Doğu Kilisesi ile Hristiyanlar ve Mescid-i Aksa ile Kubbet-üs Sahra ile de Müslümanlar açısından önem taşıyan kutsal bir şehirdir. Bazı İslâm âlimlerinin Peygamberimizin (SAV)'nin hadisleri doğrultusunda verdikleri bilgilere göre Kudüs, âhir zamanda pek çok önemli olayın meydana geldiği önemli bir şehirdir. Bu konudaki bir rivayet şöyledir: “Rasûl-i Ekrem (SAV) bize hitabettiler ve şöyle buyurdular:

“Medine, körüğün demir tortularını temizleyip attığı gibi, pislikleri atar. Bugün kurtuluş günüdür diye ilan edilir. Ümmü Şüreyk: “Ey Allah'ın Rasûlü! O gün Araplar nerede olacak? diye sordu. Rasûlullah ona: “O gün, onların erkekleri Beyt-ül Makdis'dedir. İmamları Salih bir kimsedir. Onlara sabah namazını kıldırılmaya geçtiğinde, Meryem Oğlu İsa Mesih ellerini imamın omuzlarının arasına koyar ve şöyle der: “Namazın kameti senin için getirildi, buyur sen kıldır.” Bunun üzerine imamları onlara namazı kıldırır.”

ŞAM: Bazı İslâm âlimlerinin yorumlarına göre ise, Hz. Mehdi

Şam'dan çıkacaktır. Ancak “ **Şam**” kelimesi sadece Suriye'nin başkenti olan Şam şehrini ifade etmez. Suriye'nin başkenti olan ve bizim Şam dediğimiz şehir Arapçada “

Dimeşk

” kelimesi ile ifade edilir. Şam, Arapçada kelime olarak “sol” anlamına gelir ve eskiden beri Hicaz bölgesinin (Mekke ve Medine Şehirlerinin bulunduğu yarımada) sol tarafında kalan ve Suriye'den Adana'ya ve hatta Maraş'a ve Türkiye'nin Batı bölgelerini de içine alan geniş bir bölgeyi de kapsar. Rasûlullah bir hadisinde şöyle buyurmuştur: “Mesih Deccal, Doğu'dan Medine'ye gitmek üzere Uhud'un arka tarafına iner fakat Medine'yi bekleyen melekler, onun yüzünü Şam tarafına çevirirler ve orada helak olur. Ayrıca hadislerde Mehdi'nin düşmanı olarak zikredilen birkaç isim vardır fakat bunların en önemlileri Süfyan ve Deccal'dır. Süfyan'ın en önemli özelliği, Mehdi'yi engellemeye çalışmasıdır. İlginçtir ki, Peygamberimiz bir hadisinde Süfyan'ın ve Deccal'ın da bu Şam denilen bölgeden çıkacağını bildirmektedir. Peygamberimiz Süfyan'ı tarif ederken iri cüsseli olduğunu, yüzünde çiçek hastalığı izi olduğunu, gözünde beyaz bir leke olduğunu ve kendisine tabi olanların çoğunun Benî Kelb kabilesinden olacağını belirtir. Süfyan, masum insanları, kadınları, çocukları ve hatta kadınların karınlarındaki bebekleri bile öldüren acımasız ve diktatör bir kişi olarak tarif edilir. Hadislerde ayrıca Hz. İsa, Şam'daki beyaz minareye inip orada Hz. Mehdi ile buluşacağını belirtmiştir. Nafi İbn-i Keysan'a göre Rasûlallah bir hadisinde şöyle buyurmaktadır:

“Meryemoğlu İsa, Şam'daki beyaz minarenin yanına inecektir.”

İSTANBUL: Hadislerde dikkat çeken bir başka önemli şehir ise, o dönemde Konstantiniyye ismiyle bilinen İstanbul'dur. Peygamberimizin (SAV) pekçok hadisinde, Hz. Mehdi'nin Konstantiniyye'yi manevî

anlamda fethedeceği bildirilmiştir. Bu konudaki hadislerden bazıları şöyledir:

“Allah O’nun (Mehdi) eli ile Konstantiniyye’nin manen fethini müyesser kılar. Altı şey vardır ki, onlar olmadan kıyamet kopmaz; altıncısı Medinenin (Şehrin) fethidir.”

Peygamberimize bu şehrin hangisi olduğu sorulduğunda:

“Konstantiniyye”

e”

cevabını

vermiştir. Dolayısıyla Mehdi, Konstantiniyye ve diğer beldelerin imarına çalışır. Fatih’in hocası olan Akşemseddin de bu konudaki rivayetlerden çıkardığı sonucu şöyle ifade etmiştir:

“İstanbul’u önce Mehmed fethedecek, daha sonra da Mehdi İstanbul’u tekrar fethedecektir.”

Her ne kadar rivayetlerin farklı te’villeri sonucu farklı şehirler ortaya çıksa da, âhir zaman olaylarının vuku bulduğu yerle ilgili olarak rivayetlerin ortak noktası, bu olayların Peygamberimizin (SAV) iki sancağı, gömleği ve diğer mukaddes emanetlerinin de bulunduğu ve ayrıca son Hilafet merkezi olarak da gösterilen bir yere işaret etmektedir. Nitekim İslâmiyetin ilk dönemlerinden günümüze kadar Halifelik Merkezi’nin bulunduğu yer, Şam, Halep, Kûfe, Mekke ve en son olarak da İstanbul olmak üzere pek çok kez yer değiştirmiştir. Bediüzzaman da, eserlerinde rivayetlerdeki bu farklılıklara işaret ederek mealen:

“Hadisleri açıklamaya çalışan bazı râviler, hadislerin metnindeki bazı mücmel ifadeleri kendi görüş ve yorumlarına göre izah etmişler. İsim zikredilmeden Müslümanların yönetim merkezlerinde

ve civarında meydana geleceği haber verilen olayları, kendi zamanlardaki merkezlerde olacağını düşünmüş ve o merkezlerin isimlerini rivayetlerin metinlerine karıştırmışlardır. Sonrakiler de, bu açıklamaları hadisin kendi metninden sanıp öyle nakletmişlerdir. Bu ve benzeri sebeplerden dolayı aynı olayı anlatan farklı rivayetlerde farklı yer isimleri ortaya çıkmıştır.”

şeklinde bu konuya farklı bir yorum getirmiştir.

Aşağıdaki haritada yukarıda anlattığımız bu durumun grafiksel bir yorumu verilerek, âhir zamanın en önemli şahısları olan Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın ortaya çıkış yerleri ve faaliyet gösterecekleri önemli İslâm beldelerine işaret edilmektedir.

Aşağıdaki Haritada **Hz. MEHDİ** ve **Hz. İSA** ile ilgili olarak **BEŞ'er NO KTA'**

dan oluşan toplam

ON NOKTA

'yı içine alan ve bu Noktalar etrafında çizilen ve Merkezi

İSTANBUL

olan Büyük

ÇEMBER

ve ona içten

TEĞET

olan

DÖRT

Küçük

ÇEMBER

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

'le ilgili

DÖRT

Büyük

İŞARET

'ten oluşan toplam

ON DÖRT İŞARETİ MATEMATİK

ve

GEOMETRİ

Lisanıyla kısaca açıklayalım:

Haritada, Açık Eflatun renklerle gösterilen Haritanın Orta Çizgisinin Batısındaki çoğu Avrupa Kıtasında yer alan bölgeler ve kesik çizgili Koyu Kırmızı çemberlerle (1. ve 2. kırmızı çemberlerin kapsadığı bölge) belirtilen alan, Hz. İsa'nın ikinci gelişinde Hristiyanlığı hurafelerden arındırıp aslı olan İseviliğe dönüştüreceği, manevi mücadelesini başlatacağı ve hakim olacağı yerlere işaret etmektedir.

Bunun tam zıttı olan ve Açık Sarı renklerle gösterilen Haritanın Orta çizgisinin Doğusundaki çoğu Asya Kıtasında yer alan bölgeler ve kesik çizgili Koyu Mavi çemberlerle (1. ve 2. mavi çemberlerin kapsadığı bölge) belirtilen alan ise, Hz. Mehdi'nin İslâmiyeti hurafelerden arındırarak manevi olarak tecdid edip aslına döndüreceği, manevi mücadelesini başlatacağı ve hakim olacağı beldelere işaret etmektedir.

BİRİNCİ İŞARET

Haritada, **AÇIK SARI** Dairelerle gösterilen **NOKTA**'lardan oluşan toplam beş noktadır:

BİRİNCİ SARI NOKTA, **Hz. MEHDİ**'nin ilk kez ortaya çıkacağı yer ve **MODERN İSLÂM MEDENİYETİNİN** Merkezi olan **MEDİNE** 'ye işaret etmektedir.

İKİNCİ İŞARET

İKİNCİ SARI NOKTA, **Hz. MEHDİ**'nin ikinci kez ortaya çıkacağı ve kendisine biat edileceği yer ve İslâmiyetin Merkezi olan **Hz. MUHAMMED** 'in doğum yeri olan MEKKE'ye işaret etmektedir.

ÜÇÜNCÜ İŞARET

ÜÇÜNCÜ SARI NOKTA, **Hz. MEHDİ**'nin son kez ortaya çıkacağı ve

DECCAL

'la mücadelesine başlayacağı yer olan

HORASAN

'a (Batı Afganistan'ın bir bölümünü içine alan bölge) işaret etmektedir.

DÖRDÜNCÜ İŞARET

DÖRDÜNCÜ SARI NOKTA, **Hz. MEHDİ'nin Hz. MUSA'ya ait olan KUTSAL AHİT SANDIĞINI**

ortaya çıkartacağı,

Hz. MUSA

'nın doğum yeri ve

YAHUDİLİĞİN

en eski merkezi olan Yukarı

MISIR

'daki

TEB

(Thebes) Kenti'ne işaret etmektedir.

BEŞİNCİ İŞARET

BEŞİNCİ SARI NOKTA, **Hz. MEHDİ'nin DECCAL'in kuvvetleriyle**

savaşa başlayacağı

GÜNEY IRAK

ve

BASRA KÖRFEZİ

'nde bulunan

Hz. İBRAHİM

'in doğum yeri olan

UR

Kenti'ne işaret etmektedir.

ALTINCI İŞARET

Haritada, **AÇIK PEMBE** Dairelerle gösterilen **NOKTA**'lar sırasıyla:

BİRİNCİ PEMBE NOKTA, **Hz. İSA**'nın ilk gelişindeki doğduğu ve **PEY**

GAMBERLİK

görevini yaptığı yer olan ve üç dinin,

İSLÂMİYET

,
HRİSTİYANLIK

ve

YAHUDİLİĞİN

en eski ortak merkezi olan

KUDÜS

'e işaret etmektedir.

YEDİNCİ İŞARET

İKİNCİ PEMBE NOKTA, **Hz. İSA**'nın ikinci gelişindeki ineneği, ilk kez
ortaya çıkacağı yer ve **Hz. MEHDİ**'ni

n doğum yeri ve

MÜCEDDİDLİK

görevine başlayacağı yer olan ve

İSEVİLİĞİN

Merkezi olan

İSTANBUL

'a işaret etmektedir.

SEKİZİNCİ İŞARET

ÜÇÜNCÜ PEMBE NOKTA, Hz. İSA'nın ikinci gelişinde ikinci kez ortaya çıkacağı ve manevi mücadelesi ve
MÜCEDDİDLİK
görevine başlayacağı yer olan
ENDÜLÜS
'e (İspanya'nın Orta Batısında yer alan bir bölge) işaret etmektedir.

DOKUZUNCU İŞARET

DÖRDÜNCÜ PEMBE NOKTA, ROMA KATOLİK KİLİSESİ'nin
Merkezinin bulunduğu VATİKAN'a işaret etmektedir.

ONUNCU İŞARET

BEŞİNCİ PEMBE NOKTA, DOĞU ORTODOKS KİLİSESİ'nin
Merkezinin bulunduğu

MOSKOVA

'ya işaret etmektedir.

ONBİRİNCİ İŞARET

Haritada, Koyu Yeşil büyük Çemberin, Koyu Kırmızı ve Koyu Mavi küçük Çemberlerin; Kırmızı Eşkenar Üçgenin ve Paralelkenarın üzerinden geçtiği yerler arasındaki Matematiksel işaretler; Geometrik olarak, sırasıyla aşağıdaki bağıntılara ve rastlantı olamayacak derecede mükemmel orantılara denk düşmektedir:

BİRİNCİ KIRMIZI ÇEMBER, Haritadaki merkezinde İstanbul'un bulunduğu yeşil çizgiyle gösterilen büyük çembere (1. yeşil çember) dikkat edilirse, İstanbul'un; üstteki kesik çizgili koyu kırmızı çember (1. kırmızı çember) hattı üzerinde bulunan Doğu (

E

) Ortodoks Kilisesinin merkezi olan kuzeydeki (

N

) Moskova, Katolik Kilisesinin merkezi olan Batıdaki (

W

) Roma ve üç dinin, yani İslâmiyet, Hristiyanlık ve Yahudiliğin en eski ortak merkezi olarak kabul edilen Güneydeki (

S

) Kudüs'ün köşelerinde bulunduğu, Eşmerkezli ve Ağırlık Merkezinin İstanbul'u işaret ettiği kırmızı renkli bir eşkenar üçgenden (‘

G

’ ile gösterilen üçgen) meydana gelen hattın tam ağırlık merkezinde bulunduğu görülür. Yani İstanbul, tam olarak “

G

” ile gösterilen Ağırlık Merkezine, kesik kırmızı renkli Kenarortay Çizgisinin üçte birlik bir bölümlenmesine denk gelir.

Ayrıca kırmızı eşkenar üçgene dikkat edilirse, kenarortay çizgisinin üçte ikilik bölümünün küçük çemberlerin yarıçapına ve İstanbul-Kudüs arası mesafeye eşit olduğu görülür. Dolayısıyla İstanbul'un dıştaki büyük çembere içerden teğet olan dört eş yarıçaplı çemberin (1 ve 2. kırmızı çemberler ile 1. ve 2. mavi çemberler) Teğet-Kesişme noktasında olduğu görülür.

Ayrıca “**P**” ile gösterilen şeklin aşağısındaki Kırmızı Paralelkenara dikkat edilirse bu Paralelkenar'ın Köşe Noktalarında ve karşılıklı kenarlarında Dört Büyük Ulü-l Azm Peygamber olan **Hz.**

MUHAMMED

ve

Hz. MUSA

'nın doğdukları yerler olan

MEKKE

(2. sarı nokta) ve

TEB

(4. sarı nokta) Kentleri ile;

Hz. İBRAHİM

ve

Hz. İSA

'nın doğdukları yerler olan

UR

(5. sarı nokta) ve

KUDÜS

(1. pembe nokta) Kentlerinin yer aldığı görülür.

Dolayısıyla şekilden de görüldüğü gibi bu dört nokta ve oluşturdukları Karesel Geometri, **KABE'NİN HAKİKATİNİ** oluşturmaktadır. Yukarıda adı geçen dört büyük peygamberin bu Hakikatle ayrı ayrı ve derecelerine göre pek çok alakaları ve bağlantıları vardır. Fakat biz burada bu Hakikatle ilgili olarak sadece Matematiksel ve Geometrik olan basit bir bağlantıya işaret ettik. Üstten bakıldığında Kabe'nin şeklinin bu Paralelkenarın Karesel biçimine uyması buna bir işarettir.

ONİKİNCİ İŞARET

İKİNCİ KIRMIZI ÇEMBER, Haritadaki şekil dikkatlice incelenirse, İstanbul'u Kudüs'le birleştiren aynı yarıçaplı alttaki çemberin (kesik koyu kırmızı çizgilerle gösterilen alttaki 2. kırmızı çember); Hristiyanlığın merkezi olarak kabul edilen Roma Katolik Kilisesi'nin bulunduğu Roma'nın hemen güneyinde yer alan Vatikan'dan ve Yukarı

Mısır'da bulunan, Yahudiliğin en eski merkezi, Yahudiliğin ilk çıktığı yer ve Hz. Musa'nın doğum yeri olan Mısır'ın ve Dendera Tapınağının Güneyinde yer alan Antik dönemdeki Teb (Thebes) kentinden de geçiyor olması oldukça ilginçtir.

ONÜÇÜNCÜ İŞARET

BİRİNCİ MAVİ ÇEMBER, Haritada İstanbul'un, Kudüs'ü merkez alan ve Mekke'den geçen eşmerkezli bir çemberin (kesik mavi çizgilerle gösterilen alttaki 1. mavi çember) üzerinde yer aldığı ve dıştaki büyük çembere Teğet-Merkez olmak üzere Nısf-i Kutr olarak, çapın diğer ucunda yer alan Mekke'nin tam karşısında yer aldığı görülür.

ONDÖRDÜNCÜ İŞARET

İKİNCİ MAVİ ÇEMBER, Haritadaki bir diğer önemli nokta da, koyu yeşil renkli büyük çember (1. yeşil çember) dikkate alındığında, İstanbul ve Kudüs'ten geçen üstteki kesikli mavi renkli çizgilerle gösterilen çembere (2. mavi çember) ve İstanbul-Horasan arasındaki mesafeyi yarıçap olarak kabul eden yeşil renkli büyük çemberin karşılıklı iki uçlarına dikkat edilirse büyük çembere Teğet-Merkez olmak üzere Nısf-i Kutr olarak, çapın diğer ucunda yer alan Horasan'ın tam karşısında Endülüs'ün bulunduğu görülür. Yani, Hz. İsa'nın ikinci kez ortaya çıkacağı bölge olan İspanya'nın Batısında bulunan Endülüs'ün; Hz. Mehdi'nin son kez ortaya çıkacağı yer olan Afganistan'ın Batısındaki Horasan'ın tam karşısında yer aldığı görülür.

Şimdi de Âhir zamana yönelik bazı Sahih Hadislerin ışığında Hz. Mehdi'nin zuhuru, yani ortaya çıkışının diğer önemli işaretlerini, dünyadaki son 30 yılda meydana gelen önemli gelişmelerin bu hadislerle göre yorumlanmasıyla birlikte daha detaylı bir şekilde inceleyerek MEHDİ konusunu noktalayalım:

Başta Rasûl-i Ekrem (A.S.M.) olmak üzere bütün peygamberlerin (A.S.) ümmetlerini korkuttukları, büyük Deccal ve Süfyaniyet fitnelerinin zuhur ettiği ve Ye'cûc ve Me'cûc'un âlemi fesada ve ifsada vermesinin işaretlerinin ortaya çıkmaya başladığı bir zaman içinde bulunuyoruz. İşte insanlık tarihinin bu en büyük fitnelerinin zuhur etmeye başladığı ve içinde bulunduğumuz bu âhircamanda, elbette çok büyük tehlikelere ve felaketlere maruz ve müptela olmakla beraber, aynı zamanda âlemi ıslah edecek, insanları karanlıklardan nura çıkaracak olan Hz. Mehdi ve Hz. İsa (A.S.)'ın da zuhur zamanının yakın olması sebebiyle, yine bir o kadar müjdeli ve saadetli bir döneme girmekteyiz. İşte bu dönemin başlangıcının en önemli işaretçisi olan Hz. Mehdi'nin Zuhuru, yani ortaya çıkışının zamanı da, tarihin birçok dönemlerinde tartışılmıştır. Bu

kısımda bu konuya işaret eden en önemli Hadisleri ve Rivâyetleri yorumlamaya çalışarak, konuyu bir kez daha ve son kez zihnimize toparlamaya çalışacağız ve âhir zamanda gelişen önemli olaylara bu hadislerin penceresinden bakarak, içinde bulunduğumuz zamanın şartlarını bu hadislere göre değerlendireceğiz.

Bilindiği gibi, Mehdîlik âhirzamanda gelişecek öyle bir hidayet cereyanıdır ki, bu cereyanın Üç Mümessili (Mehdilik fikrinin taşıyıcı öncüsü) vardır. Fakat ortak olarak bu üç mümessilin her birine de Mehdî denilmiştir, şöyle ki:

Birinci Mehdî; Hakâik-ı imaniyenin (İman hakikatlerinin) mehdîsidir. Birinci Mehdî'nin yapmış olduğu bu vazife, diğer iki Mehdî'nin vazifelerine nisbeten çok daha ehemmiyetlidir. Çünkü bu birinci Mehdî, iman-ı tahkikînin esasını teşkil eden derin imanî meselelere değinerek, bu önemli felsefî meselelere çözüm getirerek, dinde büyük bir tecdid yapmaktadır. Bu Mehdî'nin vazife-i maneviyesi takriben 100 sene devam edecektir. Bazı kuvvetli gaybî işaretlere ve sahih hadislere göre, bu Birinci Mehdî, gelmiş ve vazifesini tamamlayarak gitmiştir.

İkinci Mehdî ise; Âlem-i İslâmı zulûmattan nura çıkaracak ve Âlem-i İslâmın ittihadını (İslâm Birliğini) temin ederek, şeâir-i İslâmiyeyi (İslâm Şariatını) ve ahkâm-ı Kur'aniyeyi (Kur'ân'ın değişmeyen hükümlerini) bütün Âlem-i İslâmda tatbik edecek olan zattır. Hazret-i İsa (A.S.), bu ikinci Mehdî'nin hakimiyetinin son zamanlarında nuzul edecektir. Bu Mehdî'nin hakimiyeti ise takriben 45 senedir. Bazı kuvvetli gaybî işaretlere ve sahih hadislere göre, bu İkinci Mehdî de hicrî 1400'lü yılların başında gelmiş, tecdid hareketine başlamış, fakat henüz

vazifesini tamamlamamıştır.

Üçüncü Mehdî ise; Hazret-i İsa (A.S.) ile birleşerek Âlem-i Nasrâniyeti (Hristiyan dünyasını) de arkasına alarak ahkâm-ı Kur'aniyeyi ve şeâir-i İslâmiyeyi bütün dünyaya hakim edecektir. Bu zatın hakimiyeti de takriben 40 senedir. Bazı kuvvetli gaybî işaretlere ve sahih hadislere göre bu Üçüncü Mehdî henüz gelmemiştir, fakat Hz. İsa'nın ikinci gelişine denk gelen önümüzdeki 20-30 yıl içerisinde, yani hicrî 1450'li yıllarda gelmesi beklenmektedir.

Ahirzamandaki Mehdiyât cereyanı bu üç zata da şamildir, yani üçüyle de alakalıdır. Yalnız "Mehdî-yi Âhirzaman" denildiğinde, ikinci Mehdî kastedilmektedir. Bu ikinci ve üçüncü Mehdî'nin yapacağı vazifeler, her ne kadar efkâr-ı umûmiyede (genel anlamda ve dünya çapında) daha şaşaalı ve büyük görülüyorsa da hakikat noktasında birinci Mehdî'nin yaptığı iman vazifesi daha kıymetli ve ehemmiyetlidir. Bu konu ilmî olarak da sabit olup, özellikle Risale-i Nur'da mehdîliğin üç vazifesinin bulunduğu izah edildiği mevzularda ve "El Burhan Fî Âlamat-i Mehdî-yi Ahirizzaman" ve "El-İşârât Lieşrât-is Saat" isimli kitaplarda, âhirzamanda üç tane Mehdî'nin gelip vazife yapacağı isbat edilmiştir.

Şimdi bu meseleyle ilgili hadislerin işârî ve cifrî manalarının anlaşılması için Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin (R.A.), Risâle-i Nur'da bu hadislerin hazinesinden istihrac ettiği (manasını çıkarttığı) şu işaretleri dikkatli bir şekilde inceleyelim, şöyle ki:

dörde, tâ ellidörde tam tamına tevafukla, o herc ü merc içinde Kur'anın nurunu muhafazaya çalışanlar içinde Resail-in Nur müellifi yirmidörtte (1324) ve Resail-in Nur'un mukaddematı otuzdörtte (1334) ve Resail-in Nur'un nuranî cüzleri ve fedakâr şakirdleri ellidörtte (1354) mukabeleye çalışmaları göze çarpıyor. Hattâ hakikat-ı hali bilmeyen bir kısım ehl-i siyaseti telaşa sevkettiler ve bu itfa sû'-i kasdına karşı tenvir vazifesini tam îfa ettiklerinden bu âyetin mana-yı işarîsi cihetinde bir medar-ı nazarı olduklarına kuvvetli bir emaredir. Şimdi İslâmlar içinde Nur-u Kur'ana muhalif haletlerin ekserisi, o sû'-i kasdların ve Sevr Muahedesi gibi gaddarane muahedelerin vahîm neticeleridir. Eğer şeddeli "mim" dahi şeddeli "lâmlar" gibi bir sayılsa; **o vakit bin ikiyüz seksendört (1284) eder. O tarihte Avrupa kâfirleri devlet-i İslâmiyenin nurunu söndürmeğe niyet ederek on sene sonra Rusları tahrik edip Rus'un doksanüç (1293) muharebe-i meş'umesiyle âlem-i İslâmın parlak nuruna muvakkat bir bulut perde ettiler.**

Fakat bunda Resail-in Nur şakirdleri yerinde Mevlâna Hâlid'in (K.S.) şakirdleri o bulut zulümatını dağıttıklarından bu âyet bu cihette onların başlarına remzen parmak basıyor.

Şimdi hatıra geldi ki; eğer şeddeli "lâmlar" ve "mim" ikişer sayılsa, bundan bir asır sonra zulümatı dağıtacak zâtlar ise, Hazret-i Mehdi'nin şakirdleri olabilir.

[\(Haşiye\)](#)

Her ne ise.. Bu nurlu âyetin çok nuranî nükteleri var.

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

sırrıyla kısa kestik...”

ayetinde “Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyyetlerini çıkardı” derken “Adem oğulları” ifadesi “Adem ve oğulları” manasındadır ve yine ayetlerde “Al-i Fir’avn” dendiğinde Fir’avn ve onun âli anlaşılmaktadır. Öyle de “Hz. Mehdi'nin şakirdleri”, yani Mehdi'nin öğrenci olan talebeleri ve cemaati demek de, Hz. Mehdi ve onun şakirdleri manasına gelmektedir. Gerçekten de, 100 senelik aralıklarla, Hz. Halid-i Bağdadi, Bediüzzaman Said-i Nursi ve Hz. Mehdi'nin içinde bulunduğumuz dönemlere gelen önemli manevi mücahedelerinin başlangıç tarihlerine ve İslam iyetin yükselişe geçtiği tarihlere baktığımızda müthiş bir tevafuk ve 100 sene aralıkla önemli dini hadiselerde tam bir çakışma meydana geldiği görülür. Örneğin, her üç şahsın da ilmi tahsiline başlamaları, içinde buldukları hükümetin saltanatına girmeleri ile ilk ve ikinci kez ortaya çıkış tarihleri cifirsel olarak (**Hicri 1190-1293-1396** veya **Miladi 1793-1893-1993** veya **Miladi 1808-1908-2008**

veya

Miladi 1811-1911-2011

gibi v.b.) tam bir tevafuk arz eder.

“Eğer siz tembel kalıp da onun yolunu yapmazsanız, tembellik

**etseniz, YÜZ SENE SONRA TAMAMEN CEMÂLİNİ
GÖRECEKSİNİZ. Zira sizinle İstanbul arasındaki mesafe
bir aylıktır. ..”**

(Beyanat ve Tenvirler, s. 75-76)

Bediüzzaman, bu risalesinde Hz. Mehdi'nin Zuhurunun gerçek tarihini ilk defa açıklamış, gizli kalmış bu ifadesini **Miladi 1910-1911** tarihinde kaleme almıştır.

Bu tarihten 100 sene sonrası ise Miladi 2010-2011 yıllarına denk gelmektedir.

Bediüzzaman Müslüman aleminin ancak bu dönemde Hz. Mehdi (a.s.)'ın cemalini yani yüzünü görüp ancak o zaman bu mübarek şahsı tanıyacaklarını bildirmiştir.

Ayrıca, Üstad Bediüzzaman bu sözündeki “... **Zira sizinle İstanbul arasındaki mesafe bir aylıktır...**”

sözleriyle aynı zamanda da Hz. Mehdi (a.s.)'ın İstanbul'da olacağına dikkat çekmiştir.

Hz. Mehdi'nin Zuhuru

murat tarafından yazıldı.

Cuma, 02 Nisan 2010 15:39 - Son Güncelleme Salı, 05 Mayıs 2020 14:41

Vesselam..